

„CZEŚĆ”

Nr 7
2011

GAZETKA POLONISTÓW TOKIJSKIEGO UNIWERSYTETU STUDIÓW MIĘDZYNARODOWYCH

東京外国語大学 ポーランド語学生新聞

Szanowni Państwo,

Na Tokijskim Uniwersytecie Studiów Międzynarodowych właśnie zakończył się rok akademicki 2010/2011. Oddajemy w Państwa ręce ostatni w tym roku numer gazetki studenckiej „Cześć”.

Dla mnie ma on znaczenie szczególne, gdyż dobiega końca mój dwuletni kontrakt na polonistycę tokijskiej i wracam do swej macierzystej jednostki na Uniwersytecie Jagiellońskim.

W związku z tym chciałbym raz jeszcze bardzo serdecznie podziękować wszystkim czytelnikom za uwagę. Dziękuję osobom, które

nadesłały do redakcji wyrazy swojej sympatii i wsparcia dla naszej inicjatywy.

Chciałbym równocześnie gorąco podziękować i pogratulować redaktorom „Cześć”. W dwuletniej historii gazetki swoje artykuły opublikowało w niej ponad 50 studentów. Duże zainteresowanie taką formą uczenia się języka polskiego było dla mnie zaskoczeniem, ale też dawało ogromną satysfakcję.

Trzymam mocno kciuki za sukcesy „Cześć” w kolejnych latach.

Piotr Horbatowski

Z TOKIJSKIEJ POLONISTYKI

Spotkania polskie na TUFS – raport o Klubie Polskim

W mijającym właśnie semestrze rozpoczął działalność na tokijskiej polonistyce Klub Polski. To takie koło uniwersyteckie dla polonistów. Zorganizowano tę grupę, żeby studenci polonistyki mieli więcej okazji do rozmowy po polsku, jak również możliwość poznania kultury i tradycji polskich. Niestety studenci polonistyki nie mają wielu okazji, aby w Tokio móc rozmawiać po polsku, szczególnie z Polakami. Co więcej, w Japonii rzadko mają miejsce festiwale i imprezy związane z Polską i świętami polskimi. Z tego też powodu studenci nie do końca mogą zrozumieć piękno kultury polskiej, dopóki nie zamieszkają w Polsce. Byłam niezadowolona z tego, szczególnie po moim wspaniałym, rocznym pobycie w Polsce. „Dlaczego w Japonii nie możemy się bawić po polsku? Musimy mieć rewolucję” – tak pomyślałam i utworzyłam Klub Polski z pomocą polskich nauczycieli na TUFS, pana prof. Piotra Horbatowskiego i pani Grażyny Ishikawy.

Dzięki ich wielkiej pomocy, a także dzięki bardzo aktywnie wspierającym nas studentom Polakom, uczącym się japońskiego na naszym uniwersytecie, Klub Polski, moim zdaniem, działa fantastycznie. A co Klub robi? Na przykład, na „lunchu po polsku”, który odbywa się w każdy wtorek, spotykają się studenci, wykładowcy oraz polscy studenci i rozmawiają po polsku jedząc obiad.

Mieliśmy „wieczór filmu polskiego”, gdzie obejrzelśmy film „Vinci”. Co najważniejsze, odbyły się 2 wielkie imprezy. Pierwsza to impreza andrzejkowa, a druga wigilijna.

Ostatnio, przynajmniej po moim rozpoczęciu studiów na polonistyce, nie było wielkiego spotkania andrzejkowego zorganizowanego dla polonistów, mimo że niektórzy interesowali się świętem Andrzejek. To święto jest bardzo popularne w Polsce, dlatego myślałam, że lepiej moglibyśmy zrozumieć Polskę czy Polaków, gdybyśmy dowiedzieli się, jakie są Andrzejki i jak się obchodzi je w Polsce. Miałam dużo problemów z zorganizowaniem imprezy, ponieważ ja nigdy nie robiłam na Andrzejkach

wróżb, które są najważniejszym elementem tej imprezy. Ale Polacy z chęcią pomogli mi przygotować się do niej i prowadzić. W rezultacie Andrzejki wspaniale się udały. Uczestniczyli w nich również studenci pierwszego roku, więc imprezę prowadzono po polsku i po japońsku. Były wróżby z zapalnikami,

kubeczkami, karteczkami z imionami, sercami, butami i woskiem. Wydaje mi się, że uczestnicy zrozumieli, co to są Andrzejki i dobrze się bawili.

Imprezy wigilijne odbywały się na tokijskiej

polonistyce już kilka razy. W tym roku naukę języka japońskiego na naszym uniwersytecie rozpoczęły 4 Polki. Poza tym dołączył też do nas Polak studiujący na Uniwersytecie

Waseda i Polka włoskiego pochodzenia. Tradycyjnie też mocnego wsparcia udzielili nam pani Grażyna i pan Piotr. Bez problemu więc udało się zorganizować polską Wigilię. Pierogi z kapustą i grzybami zrobiliśmy nawet wspólnie. Największą atrakcją była nauka lepienia pierogów, a także robienia własnoręcznie ozdób choinkowych. Dla wszystkich japońskich uczestników była to wielka atrakcja, gdyż robili te rzeczy pierwszy raz w życiu. Poza pierogami na naszym stole wigilijnym pojawiła się też kutia, groch z kapustą, grzybki w bulce tartej, makaron z kapustą i barszcz. Wigilię rozpoczęliśmy jednak od dzielenia się opłatkiem, a na zakończenie, przy akompaniamencie fortepianu, śpiewaliśmy polskie kolędy. Dla studentów pierwszego roku tłumaczyłam co nieco na japoński, ale cała wigilia prowadzona była po polsku. Nawet atmosfera była polska, dzięki czemu nie tylko Japończycy, lecz także Polacy mogli czuć się, jakby byli w Polsce na Wigilii. To jedno z moich najbardziej ulubionych świąt polskich, dlatego ucieszyłam się bardzo, że studenci doświadczyli nieco prawdziwej Wigilii.

Na razie więc Klub Polski działa naprawdę dobrze. Jako organizatorka mam nadzieję, że będzie tak dalej, dzięki czemu tokajscy poloniści będą mogli poznać różne oblicza kultury polskiej, a może zakochają się w Polsce równie mocno jak ja.

Eriko Yamaki

WIGILIA W KLUBIE POLSKIM

Premiera „Momotaro” na tokijskiej polonistyce

W dniu 21 stycznia studenci pierwszego roku tokijskiej polonistyki zaprezentowali po polsku przedstawienie pt. „Momotaro”, oparte na tradycyjnej bajce japońskiej. Spektakl był przygotowywany w ramach zajęć dydaktycznych ze studia teatralnego. Realizacja przedstawienia stanowiła dla studentów, stawiających dopiero pierwsze kroki w języku polskim, bardzo duże wyzwanie. Od razu uprzedzam, że z trudnego zadania wywiązali się znakomicie.

Praca nad przedstawieniem trwała półtora semestru. Oryginalna bajka, z pomocą studentów czwartego roku, została przetłumaczona na

język polski. Końcowy duży brawa. Spektakl, z scenariuszem był dziełem oryginalną muzyką i wszystkich uczestników zajęć, kostiumami, wykonany został a do tradycyjnego ujęcia bajki bardzo poprawnie pod wpleciono szereg nowych, względem aktorskim, z dużym często zabawnych akcentów. entuzjazmem i energią. W Pojawili się nawet wątki całkowicie amatorskim zespole glottodydaktyczne, ujawniło się kilka talentów humorystycznie obrazujące aktorskich. Słowa szczególnego trudności nauki języka uznania należą się polskiego. „pierwszorzecznikom” za

Za sprawą przemiłych gości wymowę i dykcję. W zgodnej z polonistyki w Seulu i Pekinie, opinii widzów, słuchając pani prof. Estery Czoj i pani dr wykonawców trudno byłoby Jagny Malejki, premiera przypuścić, że są to osoby zgromadziła międzynarodową zaczynające dopiero swoją widownię. Nie zabrakło też przygodę z językiem polskim. polskich widzów, w osobach: Jako prowadzący zajęcia przedstawiciela ambasady, pana studia teatralnego wyróżniłbym Jarosława Waczyńskiego, kadry również tę grupę za ogromne tokijskiej polonistyki, jak zaangażowanie w równie studentów poznańskiej przygotowanie spektaklu. Praca japonistyki, którzy uczestniczą z nimi była prawdziwą na TUFS w rocznym kursie przyjemnością. języka japońskiego jako obcego.

Wykonawcy zasłużyli na

Piotr Horbatowski

STUDENCI PIERWSZEGO ROKU

POLONISTYKI TUFS

serdecznie zapraszają na przedstawienie:

„Momotaro”

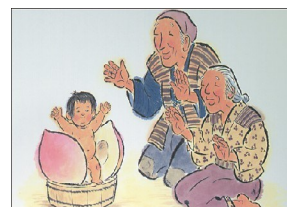
/na podstawie tradycyjnej bajki japońskiej/

przygotowane w ramach zajęć studia teatralnego

Spektakl pokazany zostanie w piątek, 21 stycznia
godzina 18.00
sala 101 (TUFS)

OBSADA:

Momotaro: Shin Nojiri, Shimon Kumazawa

Dziadek: Takahisa Kanagawa, Eiichi Ito

Babcia: Madoka Ito

Małpa: Katsuya Kawaguchi

Pies: Rinako Shimizu

Bażant: Yuki Katayama

Demony: Ken Sato, Takahiro Oshima, Takuya Narumi

Cesarz: Hikaru Miyazaki

Córka Cesarza: Rina Sasaki

Posłaniec: Yu Matsuoka

Narrator: Toshihiko Yonetsu

Scenariusz: studenci I roku polonistyki

Tłumaczenie: Toshihiko Yonetsu, Tomohiro Ogawa

Opieka artystyczna: Piotr Horbatowski

SPOTKANIA POLONISTYK TRZECH KRAJÓW

Prof. Estera Czój i dr Jagna Malejka w Tokio

KORESPONDENCI TUFs W POLSCE

JUNYA z Krakowa

Polska jako studnia, z której czerpię cenne doświadczenia

Fajerwerki niezwykle pięknie zabłyśły na przełomie 2010 i 2011 roku. Tłum ludzi zgromadził się na krakowskim Rynku, trzymając szampany w rękach i pod pachami. Po raz pierwszy byłem świadkiem początku Nowego Roku w innym kraju. Bardziej podobał mi się sposób obchodzenia Sylwestra przez Polaków. Japończycy zachowują się przecież zupełnie inaczej w Sylwestra. Zazwyczaj udajemy się do świątyni Shinto i tam modlimy się za to, żeby w nowym roku wszystko układało się po naszej myśli. Po tym kierujemy się do jakiegokolwiek miejsca, gdzie można zobaczyć pierwszy wschód słońca w nowym roku. Ponownie zdałem sobie sprawę, że nasz zwyczaj, o którym myślałem, że spotkam go wszędzie na świecie, okazał się nie powszechny.

Przyzwyczałem się do życia w Polsce, więc było mi trudno znaleźć kulturalną i obyczajową różnicę pomiędzy Polską a Japonią. Może ślepnę kulturowo? Opowiem Wam zatem o Centrum Języka i Kultury Polskiej w Świecie UJ, zajęciach prowadzonych przez wybitnych nauczycieli i o domach studenckich, Piast i Żaczek. Uczę się w Centrum dopiero 4 miesiące i jeszcze nawet nie skończył się pierwszy semestr, dlatego nie zdołałem opowiedzieć o wszystkim, co mogłoby być dla was interesujące albo przydatne. Mam jednak nadzieję, że zaciekawie studentów pierwszego lub drugiego roku na TUFs, którzy planują naukę w tej placówce.

Centrum Języka i Kultury Polskiej w Świecie UJ znajduje się na ul. Grodzkiej 64 u stóp Wawelu. Przed rozpoczęciem tam nauki nie

mogłem, szczerze mówiąc, wyobrazić sobie, co to jest to Centrum Języka i Kultury, coś tam coś tam. Krótko mówiąc, jest to

szkoła językowa połączona z Uniwersytetem Jagiellońskim. Obecnie uczy się tu blisko 90 studentów z różnych krajów. Studenci z Japonii, Korei i Chin stanowią mniejszość. Jeżeli chodzi o zajęcia, to odbywają się one na kilku poziomach, od A1 (najniższy) do C2 (najwyższy). Należę do poziomu B2. Nasza opiekunka nazywa się pani Dominika Bucko. W pierwszym dniu nie pojąłem, co ona powiedziała (od czasu do czasu nawet teraz to się zdarza), gdyż strzelała słowami jak z karabinu maszynowego. Na początku poważnie się zastanawiałem nad zmianą poziomu, ale w końcu zdecydowałem się zostać na przydzielonym. Pomyślałem, że muszę stawić czoła temu wyzwaniu.

Swoją drogą mówię, że Japończycy są raczej małomówni na zajęciach. Jedna z nauczycielek kiedyś powiedziała o mnie, że mówię bardzo mało. Według mnie problem polega na tym, że czasem nie rozumiemy, o co chodzi podczas zajęć. Sprawa jest taka, że mało czasu jest przeznaczone na ćwiczenia mówienia

i słuchania na naszym uniwersytecie w Tokio. Choć można by też powiedzieć, że to ja nie uczyłem się pilnie i skrupulatnie polskiego przez 2 i pół roku nauki na TUFS i teraz nie chcę się do tego przyznać. My Japończycy niekoniecznie jesteśmy małomówni, lecz europejskie języki sprawiają nam dużo kłopotów i nie zawsze łatwo się nam w nich porozumiewać z innymi. Dlatego namawiam studentów pierwszego i drugiego roku, żeby ćwiczyli mówienie po polsku i słuchali jak najczęściej polskiego (na przykład na YouTube bądź polskich stacji radiowych w internecie) przed wyjazdem do Polski. To oczywiste, że wiedza o gramatyce pomaga nam w dobrym zrozumieniu polskiej mowy. Dlatego nie

lekceważcie żadnych zajęć i nie chodźcie na węgry. Wracając do kwestii kursów w Centrum, podzielone są one na: rozumienie tekstu, kompozycję i redakcję tekstów, słownictwo, komunikację, konwersację i gramatykę. Oczywiście dodatkowo możemy wybrać kilka innych zajęć. Nauczyciele w Centrum zadają mnóstwo prac domowych. Tego nie oczekiwałem. Zaczynam każdy ranek od pracy domowej i kończę nią każdy dzień. Ale i tak jestem bardzo zadowolony. W jednym semestrze są dwa ważne egzaminy, połówkowy i końcowy. Po egzaminie połówkowym uważałem, że oceny w Centrum są bardzo ostre. Czeka na nas egzamin końcowy za 2 tygodnie. Boże! Jeszcze się nie przygotowywałem do tego.

Następnie chciałbym opowiedzieć o dwóch domach studenckich „Piast” i „Żaczek”. Żaczek znajduje się niedaleko Rynku i ma dobre połączenie komunikacyjne. Tramwaj 18 przywozi nas bezpośrednio do szkoły. Piast jest położony znacznie dalej od Rynku i na domiar złego dojdzie do najbliższego przystanku

tramwajowego zajmuje mniej więcej 10 minut. Reasumując, wolę mieszkać w Żaczku. Inne studentki z TUFS także mówią, że w porównaniu z Piastem pokoje i łazienki są czystsze i ładniejsze. Kuchnia w Piaście była brudna, dlatego nigdy z niej nie korzystałem. Skąd wiedziałem? Ponieważ przeprowadziłem się z Piasta do Żaczka. Uwaga!! Istnieją

dwa Żaczki „Stary” i „Nowy”. My mieszkamy w starym Żaczku. Dziwne, że pokoje w starym Żaczku są nowe i czyste. Jeżeli chodzi o pralnię w Piaście musimy płacić ponad 25 zł. za jedno pranie, zaś w Żaczku zaledwie 2 zł. Jaka jest różnica!? Oba domy studenckie mają swoje stołówki. Stołówka w Żaczku jest otwarta dłużej niż w Piaście. To jest bardzo ważne dla osób, które nie gotują, jak ja. Miesięcznie płacimy 340 zł za pokój. Oszczędzamy na rachunkach. Generalnie mamy mieszkać z kimś innym. Ja na szczęście mieszkam z Polakiem. On kocha muzykę i kiwa głową do przodu i tyłu przy komputerze. Bardzo śmiesznie. Ma nauczycielski obyczaj i jest fachowcem od wulgaryzmów. Ostatnio powiedział mi tak: „Ciągłe używasz formy <będę>!!”. Nie zwróciłem na to uwagi. Jestem szczęśliwy, że udało mi się mieszkać z takim bardzo fajnym facetem. Potrzebuję jeszcze jednej strony, żeby go opisać, dlatego przestanę dalej opisywać

Mam nadzieję, że rozumiecie, co to jest Centrum Języka i Kultura Polskiej w Świecie UJ, jakie zajęcia ono prowadzi i

różnicę pomiędzy Piastem a Żaczkiem. Informacje przed wyjazdem do innego kraju prawdopodobnie się przydają. Nie zapewniają one jednak, że bez problemu można żyć w innym kraju. Podczas pobytu poza swoim krajem niespodziewane kłopoty raptem się pojawiają. Sądzę, że najważniejszą rzeczą jest to, by spokojnie i rozsądnie załatwiać każdą sprawę. Oprócz nauki doświadczamy wielu innych rzeczy, które urozmaicają nasze życie. Kończę pisać, pragnę, by pozostałe sześć miesięcy było równie owocne.

クラクフのリネックは溢れんばかりの人で埋め尽くされた。カウントダウンが始まり熱気は最高潮に。無数の花火とともに2011年の幕は切って落とされた。ポーランドで年越しを経験し、日本の伝統的な年の越し方との違いを感じた。日本にいるとそういう違いに鈍感になる。また、日本の良さや悪い部分はポーランドにいるとより鮮明に

見えてくる。留学でしか得ることのできない体験だ。さらに、留学中、日本人にとって当たり前ではないことが頻繁に起きる。それを受け入れるには時間がある。それに苦痛も伴う。しかし、そこから見えてくるものは自分が如何に狭い世界で生きてきたかということだ。これはあくまで個人の感想なので感じるところは人それぞれだが、一つだけ確かなのは留学では勉強以外で得ることが多いということだ。

そろそろ書くことも尽きてきたので、ヤゲロン大学へ留学を検討している人にとって少しでも役に立つようなことを書こうと思う。詳細はポーランド語で書いたもので、ここでは大体こんなだよという感じで書きたいと思う。今、私が留学しているのは大学付属の語学学校であり、ほぼ毎日授業がある。やる気がある人はポーランド語で文学の授業やポーランドの社会問題を扱った授業を受講できる。中間テストそして期末テストがあり評価のかなりのウェイトを占める。クラスは学期初めのテストで決められる。もし自分のレベルに合わない場合はクラスを自由に変えられる。続いて、寮について。絶対にジャチェックをオススメする。ジャチェックの目の前にトラム乗り場があり、18番に乗ればそのまま学校に着く。部屋もきれいだ。清潔感漂うキッチンまである。洗濯所も目と鼻の先にあり2zlで洗濯できる。幸いなことに現在ポーランド人と共に住んでいる。ポーランド語の学習には最適だ。自分のポーランド語が上達したかは定かではないが・・・。だらだらと書いてきたがここらへんで終わろうと思う。

Junya Nagasawa

Ilekoć wstaję rano

Ostatnio poranki są przenikliwe mroźne. Ilekoć wstaję rano, uderza mnie myśl, że w Krakowie czas płynie dwukrotnie szybciej. Nie chcę próżnować ani przez chwilę. Powinienem wykorzystać ostatnie 6 miesięcy jak najlepiej. Staram się spostrzegać

subtelne różnice w obyczajowości, w codziennym życiu i delektować się każdym wydarzeniem kulturalnym w szkole. Przedwczoraj wziąłem udział w spotkaniu wigilijnym, na którym dzieliliśmy się opłatkiem. Życzyliśmy sobie sukcesów w nauce polskiego i śpiewaliśmy kolędy. Kilku studentów

z innych krajów śpiewało też bożonarodzeniowe pieśni w swoich językach. Żałowałem, że nie istnieją japońskie kolędy. Tym razem opowiem o przenikaniu japońskiej subkultury w codzienne życie

Polaków. Przyjaciółka mojej koleżanki z tokijskiej polonistyki, Ayaki zaprosiła nas na konwent Cosplay w Krakowie (czyli

tym wydarzeniu. Moje pierwsze wrażenie było po prostu '„O mój Boże!’'. Wewnątrz budynku wędrowało wielu młodych Polaków ubierających się w kostiumy z jakiegoś Anie japońskiego. Jednak nawet my, Japończycy, nie mieliśmy zielonego i bladego pojęcia, które z postaci oni starali się udawać. Trudno nam było rozpoznać

niektóre z ich kostiumów. Poza tym na miejscu były stragany, gdzie można było kupić zabawki anime. Akurat sprzedawano różne rzeczy, począwszy od koszul i kubków, które były zdobione ilustracjami anime, na lalkach bohaterów anime kończąc. Polacy ugotowali suchi i położyli porządnie na drewnianych talerzykach. Nie byłem pewien,

czy ryby gotowane były świeże. Ale i tak było naprawdę miło. W innym pokoju oglądano japońskie anime z napisami po angielsku. Był też kurs malowania mangi, na którym Polacy uczyli się tego stylu malowania. Mogę stwierdzić, że ich dzieła były porównywalne z japońskimi.

Na dole grano w gry komputerowe z naszego kraju. Byłem zdumiony dużą liczbą śpiworów. Ludzie uczestniczący mieli nocować w tej szkole. Wyglądało na to, że ten konwent jest dla nich czymś naprawdę ważnym i traktują go jako s ważny

festiwal. Pod koniec pierwszego dnia odbyło się przedstawienie Cosplay. Polacy w kostiumach wystąpili na scenie i przedstawili czynność cechującą pewnego bohatera anime albo mangi. Widzowie krzyczeli za każdym razem, gdy pojawili się popularni bohaterowie. Po tym zrobiłem sobie zdjęcie z mistrzynią tego konwentu. Spędziłem czas bardzo przyjemnie, zapominając o upływie czasu.

Nie ulega wątpliwości, że wpływ japońskiej kultury jest duży. Z telewizji bądź gazet już wcześniej wiedziałem, że na całym świecie jest wielu fanów anime i mangi. Jednak nie spodziewałem się takiej namiętności do nich. Jako ich fan ogromnie ucieszyłem się, że cudzoziemcy, w tym Polacy dzielą się z naszą częścią kultury. Równocześnie mam poczucie, że Japonia powinna starać się utrzymać jak najwyższą jakość tych utworów (anime i mangi) po to, aby nieustannie przykuwać uwagę fanów mieszkających w różnych miejscach na świecie. Któregoś dnia pewien Polak powiedział z westchnieniem, że choć w Japonii istnieją fantastyczne technologie i subkultury, kraj ten nie próbuje rozpowszechniać ich poza swoimi granicami. Kiedy usłyszałem to, odczuwałem jakby uderzono moją głowę cegłą. Japonia marnuje swoje zalety. Kiedy byłem w Japonii nigdy nie dostrzegłem tych kwestii. Miałem bezcenne doświadczenie, które dało mi wiele do myślenia.

クラクフで開催されたコスプレ大会で日本発のサブカルチャーが及ぼす影響の大きさ

を肌で感じ、一方でポーランド人の知り合いとの何気ない会話で気づかされたその盲点。

海外にいるからこそより鮮明に感じる事ができたかけがえのない体験。

Junya Nagasawa

zebranie fanów anime bądź mangi). Prawdę mówiąc, domyślając się, że kostiumy będą słabej jakości, nie miałem ochoty tam iść. Z ciekawości jednak zdecydowałem się uczestniczyć w

Erika z Warszawy

Rozmowa to dyskusja? Empatia?

*To ciepło, gdy mówię „Zimno mi”,
a jest ktoś, kto odpowiada „Mnie
też”. /1/*

To jeden z najsympatyczniejszych wierszy tanka /2/ napisanych przez poetkę Machi Tawara /3/. W zmrożonej Polsce bez wątpliwości odpowiadacie „Tak”, ale jeśli nie jest Wam tak zimno, to wtedy jak odpowiedzielibyście?

Wyda mi się, że Polacy śmiało mówiliby „Nie”, a Japończycy, z nawet uczuciem lekkiego zaprzeczania mówiliby „Tak”. Zimno nam, gdyby ktoś odpowiedział wtedy „Nie”.

Japończycy nie lubią odpowiedzi „Nie”, ponieważ jeśli ktoś odpowiada „Nie” na naszą opinię, to brzmiałoby wielkie „Nie” na samego siebie. Z tego powodu Japończycy

zaczynają odpowiedź od „Tak, „Nie”. Na początku martwiłam zgadzam się” albo „Tak, masz rację” i gdy mają inną opinię, dodaliby „Ale z drugiej strony można by inaczej myśleć...” czy „Wydawałoby się, że niektóre osoby mają inną opinię...”. Trzeba zaprzeczać bardzo delikatnie i grzecznie. Inaczej uważany jesteś za człowieka bardzo aroganckiego.

Rozmawiamy, żeby mieć to samo uczucie wspólnie z inną osobą /4/. Japonki zawsze mówią ze sobą o fryzurach, ubraniach lub gadżetach „kawaii!”. Ważne jest to, że współodczuwamy jakieś miłe uczucie i wtedy nie potrzebujemy opozycyjnych opinii.

Natomiast Polacy oczekują dyskusji kiedy rozmawiają. Mnie się wydaje, że nawet oni lubią po

prostu sprzeciwiać się innym. W rozmowach Polaków ciągle pojawiają się wyrazy zaprzeczania „Nie”. W wielu przypadkach zaczynają odpowiedź od słowa „Nie” i wyrażają swoją opinię. Mówiąc „Nie”, oni nie mają na celu odmówić słuszności innym osobom, ale tylko innym poglądom.

Mówiąc szczerze, nie bardzo lubię, gdy ktoś do mnie mówi

się, dlaczego nikt nie chce zgodzić się ze mną. Z czasem zrozumiałam, że koledzy tylko nie zgadzają się czasami z moją opinią. Jak mówi się, że „gdy wejdiesz między wrony, musisz krakać jak i one”, kiedy jestem w Warszawie, staram się postępować jak warszawianka i mówić śmiało „Nie”.

会話は討論？それとも共感？

日本人の会話は、共感を得ることに主眼が置かれており、「いいえ」と言われることが嫌いである。一方議論好きのポーランド人は、会話する際たいてい「いいえ」で始め、その後自分の意見を述べることが多い。彼らの「いいえ」は、意見に対する否定に過ぎず、全人格を否定しようとしてい

る訳ではない。始めはなぜ友人たちに言われた「いいえ」に過剰反応していた。しかし、郷に入りては郷に従えで、私もワルシャワにいる間は勇気を持って「いいえ」と言えるようにしたい

Erika Kawai

/1/ Tłumaczenie autorki na język polski.

Por. angielskie tłumaczenie : Isn't it cold? I ask -- that's when having someone there who will reply Yes, it's really getting cold! It's what provides the warmth. (tłum. prof. Edwin A. Cranston, University of Harvard <http://gtpweb.net/twr/ny3.html>)

Moim zdaniem, dzięki celownikowi język polski może lepiej wyrazić nasze uczucie.

/2/ japońska forma poet.; nierymowany utwór 31-sylabowy w 5 wersach; treść przeważnie liryczna; znana z najstarszych antologii jap. (Man'yōshū VIII w., Kokin-wakashū 905), uprawiana do dziś; z t. wywodzą się renga i haiku.

(Encyklopedia PWN)

/3/ Machi Tawara 俵万智 (1962 -) poetka tanki

/4/ Jak amerykański dowcip wskazuje: Japończycy chętnie skoczą do wody, gdy mówiono do niego „wszyscy tak robią”, lubimy być tacy sami jak inni.

W Japonii istnieją bogowie?

„Jaka jest religia w twoim kraju?” – to często zadawane pytanie przez obcokrajowców. Byłoby trudno rozumieć Wam Polakom, mieszkającym w kraju gdzie ponad 90 procent mieszkańców jest katolikiem, że Japonia to kraj wieloreligijny. Przeciężni Japończycy świętują Boże Narodzenie jako dzień prezentów i zakochanych, a po kilku dniach na Nowy Rok chodzą do świątyni shintoistycznej. Dużo osób chce brać ślub w stylu kościelnym natomiast pogrzeby są najczęściej odprowadzane w stylu buddyjskim. Nie myśląc o religijnym znaczeniu, obchodzimy święta różnych kultur.

Pomimo, że w Japonii mieszka 120 milionów ludzi, według przeprowadzonych ankiet, w moim kraju żyje 100 milionów buddystów i tyle samo shintoistów. Do tego przynajmniej połowa Japończyków uważa się za niewierzących. Chciałabym jednak podkreślać, że to nie znaczy ateizm. Faktem jest to, że wielu nie ma konkretnego wyznania, ale sądzi, że gdzieś są bogowie.

Gdyby zapytano Japończyków czy istnieją bogowie, mało osób

zaprzeczyłoby ich istnieniu. Jak japońskie przysłowie mówi, że „Ludzie modlą się do bogów tylko w trudnej sytuacji”(苦しい時の神

Talizmany

頼み), myślimy o bogach kiedy prosimy o pomoc. Na przykład młode japońskie kobiety traktują świątynie jako „power spot”, które daje im jakąś energię. Czekają w kolejce kilka godzin, proszą tam o miłość lub szczęście i kupują talizmany.

Ostatnio bogowie pojawiają się wszędzie. W języku potocznym „神kami(bóg)” oznacza coś/kogoś wspaniałego. Na przykład przez długi czas słowo「神曲」wymawiane było tylko jako しんきよく (shinkyoku/szinkioku) i jest to „Boska Komedia” Dantego (każdy znak znaczy „bóg(神)” i „piosenka, utwór(曲). W ostatnich latach, szczególnie w Internecie, pojawiło się nowe znaczenie wymawiane jako かみきよく (kamikyoku/kamikioku) i używane w znaczeniu „wybitnej piosenki”.

**Najpopularniejszy żeński zespół AKB48
Best album „神曲たちKamikyoku tachi
(wybitne/boskie piosenki)”**

Dlatego Japończycy mogą przyjmować wiele

religii naraz? Moim zdaniem jest to pod wpływem politeistycznego Shintoizmu.

W japońskiej tradycyjnej religii myśli się, że we wszystkich rzeczach istnieją bogowie. Zatem łatwo nam akceptować wielu bogów z różnych religii i mieszać ich zwyczaje.

Nie wolno jednak zapomnieć o tym, że oczywiście są też tacy ludzie mocno wyznający jakąś religię. W moim prywatnym przypadku spotkałam niemało chrześcijan w Japonii, skoro według sondażu w Japonii chrześcijanie stanowią tylko jeden procent. Także są Buddyści i Shintości, a nawet są

Muzmanie, Żydzi czy Hindusi.

Jeśli chodzi o mnie, jestem typową bezreligijną Japonką. Byłam w kościołach, świątyniach lub meczetach, a mimo to we mnie nie ma sprzeczności ani konfliktów religijnych. Wydaje mi się, że nie zmienię swojego poglądu religijnego. Interesuję się religiami i nie mogę wybrać jakiejś jednej z nich. Wtedy można patrzeć obiektywnie na każde religie z jakiejś perspektywy.

日本には神は存在するか？

日本は他宗教かつ無宗教の国である。しかしながら無神論者が多数いる訳ではなく、神はどこかに存在すると思っている人が多い。「苦しい時の神頼み」という諺にもそれは現れている。また最近では、インターネットや会話などで「神」という言葉が素晴らしいことを表す単語として使用されている。個人的には、多神教である神道の影響で、日本人は様々な神・宗教を簡単に受け入れることができるのだと考えている。私自信は典型的な無宗教の日本人である。しかし、宗教それ自体には興味があるので、無宗教のまま、色々な宗教に触れたいと思う。

Erika Kawai

FASCYNACJE CHOPINOWSKIE Makiko Kihary

Zamek w Pieskowej Skale

Fryderyk Chopin, w czasie gdy mieszkał w Polsce wiele podróżował po kraju. Kiedy mieszkałam w Krakowie w zeszłym roku dowiedziałam się, że on odwiedził zamek w Pieskowej Skale, do którego można pojechać z Krakowa na jednodniową wycieczkę. Dlatego, bardzo chciałam tam pojechać.

W czerwcu moja koleżanka przyleciała z Londynu do Krakowa, więc z nią pojechałyśmy do zamku w Pieskowej Skale, który znajduje się w odległości 30 km od Krakowa. Wyjeżdżałyśmy autobusem z przystanku przy Galerii Krakowskiej. W drodze kierowca powiedział nam, „Wysiadajcie tu i idźcie tą małą drogą prosto. Będzie zamek.”

Znalazłyśmy się na łące. Z daleka wóz z końmi zbliżał się do nas. Kiedy on mijał nas pachniał jakoś tak wiejsko. Czuliśmy, się jak na wsi, mimo że to niedaleko od Krakowa. Kilka minut szłyśmy drogą i znalazłyśmy wejście do lasu i przed nim tablicę z napisem „Ojcowski Park Narodowy”. Chodzenie po lesie było bardzo przyjemne. Słyszaliśmy śpiew ptaków. Po wyjściu z lasu była jezdnia. Po lewej stronie było widać ogromną i długą skałę, która nazywa się „Maczuga Herkulesa”. Kształt tej skały jest ciekawy, bo skała na górze jest grubsza niż na dole. Na szczycie skały był mały krzyż. Za skałą znajduje się śliczny zamek. Obok zamku była fosa, która broniła go przed wrogami, podobnie do japońskiego zamku. Wszedłszy schodami, widziałyśmy bramę zamkową.

W lipcu 1829 roku Chopin

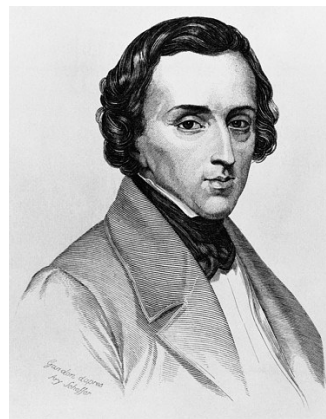
przyjechał do Krakowa z przyjaciółmi w drodze do Wiednia. Wtedy podróżował w okolicie Krakowa. „...*W niedzielę po obiedzie, najawszy sobie wóz czterokonny, krakowski, za 4 talary, paradowaliśmy w nim jak najwyborniej. Minąwszy miasto i piękne okolice Krakowa kazaliśmy naszemu woźnicy prosto jechać do Ojcowa, sądząc, iż tam mieszka p. Indyk, chłop...*” Ale niestety, w lesie oni się zgubili. „...*Musieliśmy iść piechotą dobre pół mili, po rosie, pośród mnóstwa skał i ostrych kamieni. Często rzeczkę po okrągłych belkach potrzeba było przechodzić, i to wszystko w noc ciemną. Nareszcie po wielu trudach, kuksach i marudach zaleźliśmy przecie do pana Indyka...*” — korespondencja Fryderyka Chopina z 1 sierpnia 1829 roku -

Podobno oni spędzili noc gnieźdząc się w ciasnym pokoju. A potem zwiedzili Ojców i Pieskową Skałę.

Ten mały i śliczny zamek ma piękny ogród. Zamek stoi na górze, więc widać las Ojcowa i Maczugę Herkulesa. To jest bardzo sympatyczny widok. Na zamku jest malutki dziedziniec. W środku jest muzeum, gdzie można zobaczyć dużo europejskich dzieł i mebli z różnych czasów. Były bardzo piękne i ciekawe.

Po powrocie do Krakowa słyszałam od Polaka, że w tym zamku czasami pojawia się duch Krzysztofa Szafranca, który został ścięty rozkazem króla w 1580 roku. Jego ciało pochowano bez ceremonii pogrzebowej. Potem na zamku wielokrotnie widziano

postać przemierzającą dziedziniec w kierunku bramy zamkowej (podobno zimą w 1972 roku też się zjawiał brzęcząc kluczami!).

Myślę, że taka legenda sprawia na ludziach fascynujące wrażenie.

Otoczony lasami, stojący nad skałą, piękny i mały zamek, w którym mieszka duch. To jest jak w bajce.

Nie wiem, czy Chopin i jego przyjaciele też słyszeli tę legendę o duchu, ale na pewno też byli zachwyceni pięknym zamkiem mimo tego, że byli po ciężkiej podróży w deszczu w lesie.

クラクフ滞在中、ショパンが友人たちと街からそう遠くないオイツフ(現在は国立公園となっている)とピエスコヴァ・スカワにある城を訪れていることを知り、去年の6月に友人とともに訪れました。美しい城だけでなく、その道中に見た美しい自然も感動的でした。ショパン達はオイツフまで行く途中、迷って森の中をさまよい、小さな部屋で雑魚寝したという逸

話が残っています。後からその城には幽霊が出るという伝説を聞きますますその童話に出てくるような素敵な城に魅力を感じました。

Makiko Kihara

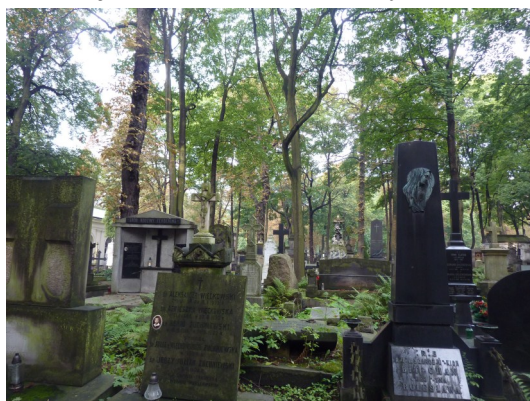

Cmentarz Powązkowski w Warszawie

Na początku września zeszłego roku przyjechałam do Warszawy po 6 latach. Rano było strasznie zimno. Tego dnia temperatura nie przekroczyła 11 stopni. Po przyjeździe do Warszawy od razu pojechałam tramwajem na cmentarz Powązkowski. Cmentarz Powązkowski został założony w 1790 roku i jest najbardziej znanym cmentarzem w Polsce ponieważ na nim pochowano wielu słynnych Polaków. Poza tym jest bardzo rozległy. Ja bardzo chciałam odwiedzić go, gdyż spoczywa tam kilku ludzi związanych z Chopinem.

Kiedy weszłam na cmentarz zdziwiłam się, ponieważ byłam po raz pierwszy na polskim cmentarzu i od razu miałam wrażenie, że jest przepiękny. Najpierw szukałam grobów rodziców Chopina, które znajdują się blisko wejścia. Im bardziej zbliżałam się do nich, tym

chrzestnym Chopina. Szukałam też grobów jego sióstr, Izabelli i Emilii ale niestety nie mogłam znaleźć. Oprócz nich widziałam groby Bolesława Prusa, Edwarda Dziewońskiego, Władysława Reymonta, itp. Kiedy chodziłam po cmentarzu zachwyciłam się tą atmosferą, która była taka pójść na ten cmentarz. Kiedyś cicha i wydawało mi się, że ona chciałabym go odwiedzić. była podobna do atmosfery nokturnów Chopina.

bardziej byłam podekscytowana. Na nagrobkach rośnie mech. Potem widziałam grób Wojciecha Żywnego, który był pierwszym nauczycielem Chopina, grób Józefa Elsnera, który nauczył Chopina nauki harmonii i kontrapunktu, grób Fryderyka Skarbka, który był ojcem

A gdzie został pochowany Chopin? W Warszawie znajduje się jego serce w kościele św. Krzyża, a jego włosy można zobaczyć w muzeum Fryderyka Chopina (ale odwiedzający pewnie będą rozczerwieni, gdyż gabłota jest bardzo zaciemniona i nie bardzo widać nawet ich kolor). Oczywiście, Chopin spoczywa na cmentarzu Père-Lachaise

w Paryżu. Jego ciało nie wróciło do Warszawy. W zeszłym roku odwiedziłam Paryż w drodze do Polski, ale niestety wtedy nie mogłam

ワルシャワにあるポーランドで最も有名なボヴォンスキ墓地にはショパンの両親をはじめ、彼の最初のピアノの先生のジヴニーや、代父のスカルベク伯爵、2人の妹イザベラとエミリアなどゆかりのある人物が多く眠っている。また他にも有名な俳優や作家のブルスやレイモントのお墓もある。9月のはじめの早朝初めてこの歴史ある墓地を訪れたとき、そのあまりの美しさに驚かされ雰囲気魅了された。ところで、ショパンのお墓はどこにあるのか。彼の心臓はワルシャワの聖十字架教会に葬られ、髪の毛はショパン博物館で見ることができるが体はワルシャワに戻らなかった。もちろん、彼のお墓はパリのペール・ラシェーズ墓地にある。いつか訪れてみたい。

Makiko Kihara

**Boże Narodzenie w Polsce –
wspaniały, spokojny, rodzinny czas**

Pod koniec roku jest bardzo ciekawe i ważne dla Polaków święto, Boże Narodzenie. W Japonii też mamy to święto - wszędzie na ulicy są kolorowe oświetlenia, dekorowane różnymi ozdobami choinki, atmosfera wesoła, wszyscy uśmiechają się szczęśliwie... U nas jednak to święto nie jest oryginalne, dlatego niestety traktujemy je jako ciekawe wydarzenie, a nie jako tradycję. Nawet ostatnio Japończycy myślą, że Boże Narodzenie to święto dla zakochanych, mimo że oryginalne Boże Narodzenie w ogóle nie ma takiego znaczenia... Chciałabym, żeby tacy biedni Japończycy doświadczyli polskiej wersji tego święta!! Ale wiem, że trudno jest od razu wylecieć do Polski na święta, więc opowiadam tu o jednym z najfantastyczniejszych świąt, polskim Bożym Narodzeniu.

W Polsce 24 grudnia jest tzw. Wigilia, która oznacza „dzień przed świętem”. 25 grudnia urodził się Jezus, dlatego w Polsce główne święto jest w dniu 25 i 26 grudnia, a nie 24 i 25 jak u nas. Co w takim razie Polacy robią podczas Bożego Narodzenia? Rok temu właśnie byłam w święta u rodziców przyjaciółki mieszkających w Olkuszu (niedaleko od Krakowa, lecz według przyjaciółki jest to wieś) i pamiętam, co robiliśmy w tym czasie.

Najpierw, 24 grudnia wszyscy przygotowują się na to święto. Tzn. ozdabiają choinkę pięknie, gotują masę jedzenia świątecznego, pieką mnóstwo ciast itd. Jak mama przyjaciółki robiła ciasto, ja z przyjaciółką, jej siostrą i ich tatą ładnie dekorowaliśmy choinkę. Tata kupił dzięką i bardzo wysoką, więc

trochę trudno nam było ozdobić całą, ale daliśmy sobie radę. Po ozdobieniu choinki, postawiliśmy przyniesione prezenty.

W dniu 24. Polacy zazwyczaj nie jedzą ani kawałeczka mięsa, mimo że oficjalnie kościół nie zakazuje jedzenia mięsnej potrawy. Według polskiej tradycji, w dniu 24 tylko je się np. ryby, kapustę, zupę itd, a wreszcie w dniu 25. je się mięso. Ja osobiście kocham mięso bardzo, dlatego trudno mi było przeżyć całą Wigilię bez mięsa i strasznie ucieszyłam się, że na obiedzie 25. mama przyjaciółki poczęstowała mnie kotлетem schabowym!

Kolacja Wigilijna ma specjalną nazwę, „wieczera

pierogi ruskie i z kapustą i grzybami, karpia smażonego i w galarecie, kutię, kompot z suszonych owoców... I każdy musi

wszystkiego spróbować, co ma zapewnić szczęście przez cały rok. Właśnie nie lubiłam polskiego karpia, bo nie pachnie ładnie, ale troszeczkę spróbowałam. W czasie wieczery nikt nie może powstać ze swojego miejsca oprócz osoby przynoszącej jedzenie z kuchni, co naprawdę zadziwiło mnie, bo nie mogłam cicho siedzieć w czasie wieczery, nie pomagając pani mamie podać wszystkim dania.

wigilijna”. Przed jedzeniem jest czas na modlitwę, a potem ludzie dzielą się opłatkiem, składając sobie życzenia. Wtedy na stole widzimy np. siano, opłatek, świecę Caritas, Biblię itd. Przy stole powinno się znaleźć 1 wolne miejsce dla gości, ponieważ w tym dniu nikt nie może być sam i głodny. Jeżeliby ktoś głodny, którego nawet nie znalibyśmy, zapukał do drzwi, mamy zaprosić go do stołu.

Na wieczery je się 12 potraw, ani więcej ani mniej. Pamiętam, że rzeczywiście zjedliśmy 12 dań, np. barszcz czerwony z uszkami, sałatkę ze śledziami, sałatkę jarzynową,

Po kolacji rozpakowaliśmy prezenty, które dostaliśmy od różnych osób. W Japonii zwykle rodzice dają prezenty dzieciom w jedną stronę, ale w Polsce wszyscy członkowie w rodzinie dają coś innym, tzn. dzieci też dają coś rodzicom. Ta piękna tradycja bardzo mi się podobała i chciałam, żeby ona rozposzechniła się u nas... Ponieważ wybieranie prezentu dla rodziców lub rodzeństwa to taka niezwykła okazja, że myślimy o nich więcej niż codziennie i możemy wyrażać im podziękowanie, dając prezenty.

W telewizji każdy kanał puszczał specjalny program wigilijny z różnymi kolędami, więc my też pośpiewaliśmy kilka kolęd. Po krótkim odpoczynku, zwłaszcza dla

żołądka, koło północy wyszliśmy z domu na pasterkę. Pasterka to specjalna msza z okazji urodzin Jezusa. Był tłum ludzi w wiejskim malutkim kościele. Nie pamiętam, jak długo trwała pasterka (chyba godzinę lub półtora), ale pamiętam doskonale, jaka była atmosfera – bardzo religijna, jakiej nigdy nie czułam. To, co zadziwiło mnie strasznie, to zachowanie ludzi: jak ksiądz powiedział jakiś tekst z Biblii, wszyscy odpowiedzieli kolejny tekst z niej na pamięć, lub śpiewali też na pamięć. Wszyscy wiedzieli, co i w jakim momencie mszy musieli robić, bez względu na to, czy są wierzący czy nie. U nas w Japonii

nie ma takiej uroczystości religijnej, w której świetnie wiemy, co mamy robić. Słyszałam od przyjaciółki, że już w szkole podstawowej wszyscy Polacy uczą się na zajęciach religii, jak się zachowywać w czasie mszy. Podczas pasterki się trochę wstydziłam, że nie jestem chrześcijanką... Po pasterce wróciliśmy do domu i poszliśmy spać. Nareszcie skończył się pierwszy dzień świąt.

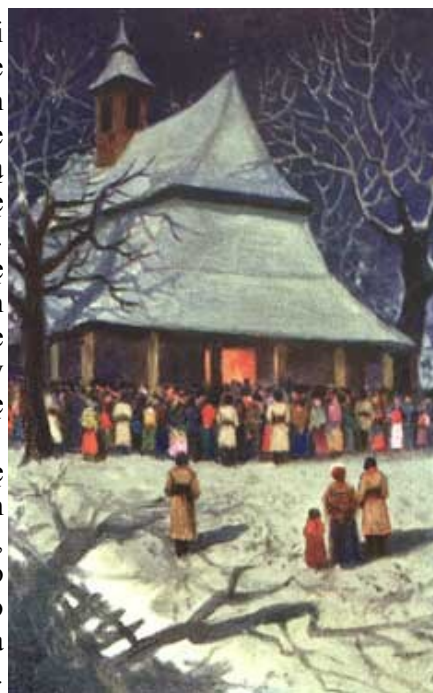
25 grudnia zaczyna się od wielkiej mszy. Mimo że dzień wcześniej poszliśmy spać koło 3, o 9 już mieliśmy tę mszę... Święto polskie jest bardzo surowe! Co ważne dla mnie, od tego dnia możemy spokojnie jeść mięso. Pamiętam dobrze, że w dniu 25 i

26 grudnia cały czas jadłam coś, na pamięć, lub śpiewali też na pamięć. Wszyscy wiedzieli, co i w jakim momencie mszy musieli robić, bez względu na to, czy są wierzący czy nie. U nas w Japonii

Na początku wspaniale mi było, bo bez przerwy mogłam jeść polskie dania, które uwielbiam, ale za dużo tego było i czułam tak, jakby mój brzuch miał pęknąć...

Mam piękne

wspomnienia z polskiego Bożego Narodzenia, dlatego najbardziej mi się podobało to święto wśród wszystkich polskich świąt. Mam nadzieję, że Wam też się podobałoby.

私が1番好きなポーランド伝統行事、クリスマス。ポーランドでは、24日のクリスマス・イヴにツリーの飾り付けや大量の料理の支度、晩餐会、真夜中過ぎのミサなどをやり、クリスマス本番である25・26日に備えます。25・26日は、教会でのミサと親戚の家巡りの繰り返し。3日間ずっと山のようなポーランド料理（大好物！）を食べ、お腹は張り裂けず膨らむ一方でしたが、さまざまな感動で胸もいっぱいになりました。伝統を重んじ、家族を想うこのすてきな行事を、みなさまも体験できますよう！

Eriko Yamaki

Zabawy Noworoczne w Japonii

W Japonii są różne tradycyjne zabawy, które od dawna Japończycy uprawiają w Nowym Roku. Tutaj chciałabym przedstawić kilka z nich.

Hukuwarai (福笑い)

Najpierw przygotowujemy dużą kartę, na której jest namalowana twarz człowieka bez brwi, oczu, nosa, uszu ani ust. Na specjalnych kartach mamy namalowane te części

tworzy. Osoba, która zaczyna zabawę, ukrywa swoje oczy, losuje karty i wtedy stara się zrobić twarz człowieka. Wszyscy oglądają to i na pewno śmiejają się. W Japonii mówi się, że śmiejąc się w Nowym Roku zapraszamy szczęście na ten rok. Huku(福) to szczęście, a warai(笑い) to śmiać się. To bardzo interesująca zabawa.

Hanetsuki(羽つき)

Hanetsuki to zabawa podobna do badmintona. Bawimy się w 2 osoby, i na twarzy osoby, której nie udało się odbić lotki malujemy kreski czarną farbą. Na raketkach są namalowane ładne kobiety, i

Japończycy ufają, że te rakietki odpędzają diabła.

Karuta(かるた)

Karuta to zabawa podwójnymi kartkami. Na jednych są napisy, a na drugich obrazy i tylko jedna litera. W zabawie uczestniczy co najmniej 3 osoby. Pierwsza

osoba czyta napisy, a inne szukają karty z obrazem, który napis oznacza. Kto najszybciej znalazł wygrywa.

Komamawashi (こま回し)

Komamawashi to zabawa, którą bawimy się kręcąc komę zabawkę przypominającą polski bączek. Kto może kręci dłużej wygrywa.

Takoage(凧揚げ)

Takoage to japoński latawiec. Na nim są namalowane na przykład obrazy z japońskiej bajki.

W Japonii są jeszcze inne zabawy noworoczne na przykład Kendama, Darumaotoshi i tak dalej. Dzisiaj coraz mniej Japończyków bawi się w te gry, ale myślę, że jeśli bawią się razem ze swoją rodziną w Nowym Roku, możemy zaczynać nowy rok bardzo wesoło.

日本にはお正月遊びがある。今日ではこれらで遊ぶ機会も減ってきているようだが、日本の正月の特徴の一つとして残ってほしいもののひとつである。

Sakiko Nakatani

Kagami mochi

Kagami mochi jest dekoracją na Nowy Rok. Składa się z dwu okrągłych ciastek ryżowych, położonych jedno na drugim i gorzkiej pomarańczy na górze. Całość ozdabia się czerwonym i białym papierem. Tradycja kagami mochi zaczęła się w XIV wieku. Wtedy Samurajowie ustawiali ryżowe ciastko przed Gusoku (japońska zbroja). To jest Gusoku mochi, przodek kagami mochi. Dawniej ludzie myśleli, że mochi jest bardzo świętą żywnością, więc ozdabiali je drogimi potrawami, suszonymi abalonami, krewetkami, wodorostami. Okrągły kształt wyraża duszę albo lustro, które są używane podczas ceremonii

religijnych. Nakładanie dwu mochi wyraża słońce i księżyc, Słońce i księżyc są japońskimi bogami Amaterasu i Tsukuyomi będącymi symbolami pomysłności. Kagami mochi ozdabia domy japońskie przez kilka dni, a potem ludzie jedzą je 11 stycznia. Ten dzień nazywany jest Kagami biraki. Mochi jest bardzo

twarde i trzeba je dzielić młotkiem. Nie używa się noża, gdyż bogowie rozgniewaliby się. Podzielone mochi jest gotowane w słodkiej zupie szparagowej, itp.

鏡餅

鏡餅は新年に飾られる飾りのひとつである。丸い餅を二つ重ね、一番上に橙を載せ、赤と白の紙で飾るのが一般的だ。

14世紀頃、武士の家が具足の

前に餅を飾ったのが始まり

とされている。当時は具足餅と呼ばれ、讓葉、乾燥鮑、海老、昆布、橙と共に飾られた。餅は神聖な食べ物であると考えられていて、丸い形は人の魂を模したものの、昔の宗教儀式に使われた鏡(かみ)を模したものとされている。大小2つの餅を重ねるのは月と太陽を表していて縁起がよいと言われている。もちろん上に載っている橙にも意味がある。橙は木から落ちずに大きく育つため、一族の繁栄を表す。

飾った餅は1月11日に食べられる。この日は鏡開きと呼ばれる。餅は木槌で叩き割られる、なぜなら包

丁で切ることは神への冒瀆となるからだ。割られた餅は汁粉等に調理される。最近では衛生上の問題からプラスチックの容器に入ったものが増えてきている。

Shoichi Fukuno

Co Państwo będą robić w wolnym czasie w Nowy Rok?

Co Państwo będą robić w Nowy Rok? Myślę, że wiele osób spędza Nowy Rok z rodziną. Ja, polecam zagrać w TRPG (Tactical role-playing game)! Co to jest TRPG? To jest planszowa gra fabularna, którą bardzo lubię; szczególnie za jej kreatywność. Do gry potrzeba przynajmniej 2 osób. Nie można grać samemu. Wszyscy gracze wcielają się w role fikcyjnych postaci. Oczywiście całość dzieje się jedynie w fikcyjnym świecie, który istnieje w wyobraźni grających. Chciałabym teraz opowiedzieć o powstaniu TRPG. Początkowo TRPG funkcjonowała jako element szkolenia lekarzy medycyny. Dopiero w 1970 roku w Ameryce, TRPG zaczęła być używana jako gra. Jej wynalazcą był Gary Gygax. On urodził się w 1938 roku w Chicago i zmarł w roku 2008. Był amerykańskim pisarzem i twórcą gier fabularnych. Za wynalezienie TRPG Gygax dostał bardzo dużo nagród. W

Gary Gygax

znają scenariusza, i muszą słuchać Mistrza Gry. On jest też arbitrem. Mistrz Gry samodzielnie może panować nad światem.

テーブルトークRPGはコンピュータを使わずに、人間同士の会話とルールブックに記載されたルールに従って遊ぶ“対話型”のロールプレイングゲームである。

「ロールプレイングゲーム」という呼称は、職業訓練や精神医学の臨床において行われるロールプレイング

に由来する。テーブルトーク

klasycznej odmianie gry, osoba określana jako Mistrz Gry odgrywa rolę autora scenariusza, reżysera i narratora. Pozostali gracze nie

RPGが最初に登場したのは1970年代前半のアメリカであり、中世ヨーロッパの戦争を再現したミニチュアゲームを元に、1974年にガイギャックスによって世界最初のTPRGである*Dungeons and Dragons*が誕生した。

Naoko Omata

Religia w Japonii

Mówi się, że większość Japończyków nie ma religii, ale to nie znaczy, że Japończycy nie wierzą w Boga. Modlą się do Boga na różne sposoby. Na przykład świętują Boże Narodzenie, ale też odwiedzają świątynie szintoistyczne w Nowy Rok. Dodatkowo panna młoda w białej, długiej sukni i pan młody w garniturze biorą ślub w kościele. Jednak oni biorą pogrzeb w świątyni buddyjskiej. Chociaż więc Japończycy są tolerancyjni i otwarci na każdą z religii, buddyzm odgrywa w społeczeństwie główną rolę.

Daishinin

Daishinin jest historyczną świątynią buddyjską, gdzie mój wujek służy jako główny mnich. Znajduje się w Takasaki, Gunma. Został założony w 1571. Ta świątynia należy do Sekty Soto, który jest jedną ze szkół buddyjskich Zen. Tam można zobaczyć *Nehanzo* (statua leżącego Buddy). Mój wujek zarządza też przedszkolem. Wiele świątyń w Japonii ma własne przedszkola, ponieważ buddyzm

japońskim przysłowiu: *Mitsugono tamashii hyakumade*. W dosłownym tłumaczeniu to przysłowie znaczy: Czego ludzie uczą się w wieku

trzech lat, nigdy nie zapomną aż do 100 lat, czyli edukacja dla dzieci jest bardzo ważna. W świątyniach buddyjskich można poznać japońską kulturę i duchowość.

言うものの、仏教が日本の宗教において大きな役割を果たしている。大森院は高崎にある曹洞宗のお寺で、涅槃像を見ることが出来る。また、大森院は保育園の運営を行っている。保育園を持つお寺が日本には多くあるが、それは「三つ子の魂百まで」という言葉に見られるように、仏教が保育を重要視しているからだと言える。お寺には日本の文化や日本人の精神性を垣間見ることができる。

Takehiro Iizuka

przywiązuje wielką wagę do edukacji dzieci. Można sprawdzić to pojęcie w znanym

られるように、日本の宗教文化は多様性に富み、あらゆる宗教に寛容なのである。とは

Seijin-no-Hi Dziewczęce Święto Dojrzałości

10 stycznia jest obchodzone w Japonii Seijin-no-Hi (Święto Dojrzałości). My Japończycy gratulujemy osobie, która ukończyła albo ukończy 20 lat w tym japońskim akademickim roku. W Japonii każde miasto ma oficjalną ceremonię Seijin-shiki. Na ogół uczestnicząc w tej ceremonii chłopcy mają na sobie garnitury albo hakama (japońskie tradycyjne spodnie), a dziewczyny furisode. Furisode jest gatunkiem kimona, które może ubierać tylko kobieta, która jeszcze nie wyszła za mąż. Stroje te są bardzo

Przede wszystkim trzeba wybrać, w jakie furisode będzie się ubierać. Dziewczyna może kupić nowe furisode, wypożyczyć ze specjalnej firmy albo używać te, które jej matka miała na sobie.

wystawne i ładne, ale dziewczyna która ubiera furisode w Dniu Dojrzałości musi poświęcić na to bardzo dużo czasu.

Choć ceremonia jest w styczniu, jeśli ona chce kupić albo wynająć strój, powinna odwiedzić sklep z kimonami między kwietniem i lipcem poprzedniego roku, bo później jest znacznie mniejszy wybór.

Furisode jest bardzo, bardzo drogie. Nawet tańsze z akcesoriami (buty, torba itd.) kosztuje 300,000 jenów, a wypożyczenie 100,000 jenów. .

Od miesiąca do czterech miesięcy przed ceremonią dziewczyna robi „Maedori”, czyli zdjęcie w furisode. Rezerwuje salon, gdzie jest malowana i ubierana. To trwa długo.... Po wizycie w salonie idzie do studia fotograficznego i robi wiele zdjęć. Fotograf w tym studiu wybiera 2-3 zdjęcia i tworzy album.

Kolejny raz, te same czynności, trzeba powtórzyć w Seijin-no-

Hi...ale nie zapomnij wcześniej zarezerwować salon! Jeśli spóźnisz się z tym, mogą pozostać ci tylko nocne lub ranne terminy, na przykład o trzeciej rano! W tym dniu salon jest otwarty całą dobę i ma pełną rezerwację. Czeką się i czeka, aż wreszcie zaczyna się sama ceremonia.

Seijin no Hi jest jednym z najważniejszych wydarzeń, szczególnie dla dziewczyny i jej rodziny. Jeśli nie chcesz mieć na sobie furisode bo to jest bardzo kłopotliwe, i tak musisz to zrobić...ponieważ twoja rodzina tak chce!

成人の日に振袖を着る女の子は大変。1年前から振袖を決め、前撮をし、当日は朝早くから美容室へ...!!

Kasumi Okuda

Japońskie pamiątki dla cudzoziemców

Kiedy polecimy zagranicę, dobrze jest przywieźć stamtąd prezenty swoim bliskim. Chciałabym przedstawiać kilka japońskich pamiątek dla cudzoziemców.

Po pierwsze, polecam Furoshiki. (風呂敷) Furoshiki jest japońską tradycyjną tkaniną. Może być wykonana z różnych materiałów, takich jak jedwab, krepa, bawełna i tak dalej. Ostatnio furoshiki są ponownie popularne; są nowoczesne i piękne. Jako prezent są bardzo wygodne, gdyż nie zajmują dużo miejsca.

W następnej kolejności przedstawiam japońskie lalki.

る。何も包むなものが無いときには畳んでしまうことができるので、とても便利だ。次に日本人形について紹介したい。日本人形は着物を着ていて、日本の伝統的な髪形をしている人形である。とても美しく、エレガントだ。日本人形には女性だけでなく、侍や力士のものもあるが、私はやはりその中で最も優雅な女性の日本人形をオススメする。次に日本のTシャツについて紹介したい。日本には

koszulki. W Japonii możemy spotkać bardzo zabawne koszulki, na przykład koszulka z sushi, samurajem, otaku, i tak dalej.

寿司Tシャツや侍Tシャツ、オタクTシャツなど面白いTシャツがたくさんある。

Japońska lalka ma na sobie kimono i japońską tradycyjną fryzurę. Jest ładna i elegancka. Japońskie lalki to nie tylko kobiety, ale też samurajowie i zapaśnicy, ale ja polecam lalki kobiet, bo są bardzo wdzięczne. Inny ciekawy prezent to japońskie

Koszulki są poręcznym prezentem. Kiedy będziecie Państwo w Japonii warto kupić jakąś pamiątkę.

海外に行くときには、何かおみやげを持っていきたい。外国人へのおみやげでオススメなものを、いくつか紹介したい。まずは風呂敷について紹介したい。

風呂敷は日本の伝統的な布生地で、なにか荷物を包むときに使われていた。風呂敷は現代的で美しいデザインの物が徐々に増え始めており、最近若者の間でも人気がある。

さんある。Tシャツは持ち運びにも便利だ。海外に行くときには、これらのおみやげを買う価値があると思う。

Manami Hoshino

Język programowania

Dla wielu z nas „komputer” jest jedynie czarną skrzynką. Wiemy, jak go używać, na przykład szukać informacji w internecie, wysłać maila, itp. Nie mamy jednak pojęcia jak funkcjonuje.

Tymczasem okazuje się, że komputer też ma swój język, jak człowiek. Jeśli więc ktoś chce porozmawiać z komputerem, musi nauczyć się posługiwać jego językiem. I to właśnie jest C - język programowania.

Oczywiście komputer ma też inne języki programowania, ale C jest najbardziej znany. Ma swoje słownictwo i gramatykę, które są bardzo skomplikowane. Skąd wziął się język C? Stworzył

go Dennis Ritchie. Ten urodzony programami komputerowymi. Język C jest oparty na B, który to jest uznawany za jednego z wynalazł właśnie Ken Thompson. pionierów nowoczesnego C nie jest języka angielskiego. programowania. Studiował W 1983 wspólnie dostali Nagrodę matematykę i fizykę na Turinga za ogólny rozwój teorii

Ken Thompson i Dennis Ritchie

uniwersytecie w Harvardzie. Tam spotkał Kena Thompsona i razem prowadzili badania nad

systemów operacyjnych, a także napisanie systemu operacyjnego Unix. Nagroda Turinga jest odpowiednikiem Nobla w informatyce. C言語とは、プログラミング言語の一種であり、1972年、アメリカのAT&Tベル研究所のデニス・M・リッチーとブライアン・W・カーニハンによって開発され

た。C言語はC++言語とともに、現在もっとも普及しているプログラミング言語である。

Naoko Omata

Heat-tech – niezbędny w zimie

Czy państwo znają odzież firmy UNIQLO, Heat-tech”? Heat-tech jest nazwą materiału, który wynalazły firmy UNIQLO i TOURE, i to one reklamują produkt, jako taki, w którym ludzie czują się ciepło. Dzisiaj UNIQLO sprzedaje bardzo różną odzież z Heat-tech np. rajstopy, skarpetki, bluzki. Heat-tech zaczął być sprzedawany od 2003 roku, a do 2009 roku w Japonii sprzedano ponad 10 tysięcy produktów, na świecie ponad 10 milionów.

Dlaczego Heat-tech stał się tak popularny? Ponieważ Heat-tech ma dobre zabezpieczenie od zimna, a do tego jest miły w dotyku i elegancki. Poza tym jest cienki, może rozciągać się i nie czujesz się źle, mimo że ubierasz dużo innych rzeczy.

Heat - tech nie jest też drogi. Najważniejszą zaletą jest jednak ochrona przed zimnem. Z czego to wynika? Po pierwsze, Heat-tech ma w środku wiele drobnych warstw, co zwiększa izolację cieplną. Po drugie, Heat-tech absorbuje pot i wysusza go,

podobne Heat-tech użył do sprzedaży. 2003年にHeat-techが発売されてから今日まで、日本ではおよそ1万枚以上、世界では1億枚以上を売り上げてきました。なぜこれほどまでに、Heat-techは人気商品となりえたのでしょうか。それはHeat-techの優れた防寒性と着心地の良さ、そしてファッション性の高さです。

With the ability to heat you up and keep you warm, UNIQLO's famous winter warmer is finally back

więc nie studzi ciała. Po trzecie, Heat-tech pochłania wilgoć parująca od skóry i zmienia ją w energię cieplną. Mam nadzieję, że Heat-tech stanie się również popularny w Polsce!

冬の必需品、ヒートテック みなさんは、ヒートテックを御存じですか？ヒートテックは、ユニクロと東レが共同開発した素材の名称で、それを着用するととても暖かいと宣伝されています。今日ユニクロは、タイツや靴下、ブラウスなど

加えて、ヒートテックは薄く、伸縮性に優れ、重ね着をしても着崩れしません。更に、ヒートテックはお手頃な価格で多種多様な衣類を販売しています。しかし、ヒートテックのヒットの最大の理由は、その優れた防寒性にあります。それは以下の3つです。

1. ヒートテックの内部には無数の空洞があり、それが暖かい空気を外部から隔離する。2. ヒートテックは汗を吸収し乾かすため、肌を冷やさない。3. ヒートテックは肌からの湿気を吸収し、それを熱エネルギーに変換する。ポーランドでも、ヒートテックがヒットすることを、心から願っています！

Aya Yoshida

Japonia Mistrzem Azji

29 stycznia, do późnej nocy, mnóstwo Japończyków emocjonowało się przed telewizorami, gdyż piłkarze Japonii walczyli o mistrzostwo

tym Keisuke Honda, najlepszy zawodnik Japonii, otrzymał nagrodę dla najlepszego gracza mistrzostw. Puchar pokazał ogromny postęp drużyny Japonii w stosunku do Mistrzostw Świata 2010. Po tym, jak Albert Zaccheroni po

Azji w piłce nożnej. Puchar Azji był rozgrywany w Katarze od 7 do 29 stycznia. Była to piętnasta edycja Pucharu. W finale Japonia pokonała Australię po dogrywce 1:0, w 109 minucie gry Tadanari Lee zdobył gola. Był to najbardziej fantastyczny gol w tym pucharze. Japonia stała się tym samym pierwszym krajem, który wygrał czwarty raz w Pucharze Azji. Dzięki temu wynikowi Japonia zdobyła automatyczny start w Pucharze Konfederacji 2013, który odbędzie się w Brazylii. Poza

Takeshi Okadzie został trenerem drużyny, zaczęła ona

grac lepiej, bardziej agresywnie i zaczęła zdobywać więcej

bramek. Za trzy lata Japonia będzie jeszcze silniejsza i pewnie sprawi nam miłą niespodziankę podczas Mistrzostw Świata 2014 w Brazylii.

第7回サッカーアジアカップがカタールで1月9日~29日にかけて行われていた。日本は決勝でオーストラリアに延長の末FW李忠成

のゴールで1-0で勝利し、史上最多の4度目のアジア王者となった。この結果、日本は2013年にブラジルで開催さ

れるコンフェデレーションズカップへの出場権を得た。大会MVPには本田圭輔が選ばれた。この大会で日本代表は確実に成長していることを証明した。ワールドカップ後ザッケローニ監督がチームを率いるようになってから、日本代表は攻撃的なチームとなりゴール数も増えた。3年後日本は今よりさらに強くなりワールドカップ・ブラジル大会で再び私たちに喜びを与えてくれるだろう。

Haruto Fujii

Koreańska muzyka pop (K-POP)

Ostatnio koreańskie piosenkarki są bardzo popularne w Japonii. Występują w wielu telewizyjnych programach, na przykład *Music Station*, *HEY!HEY!HEY!*, *Girls Award*, i tak dalej. Oglądamy je prawie codziennie. Chciałabym przedstawić kilka moich ulubionych grup.

Najpierw chcę przedstawić *Girls' Generation*. *Girls' Generation* to koreański girlsband. W skład zespołu wchodzi:

Taejeon (liderka), Jessica, Sunny, Tiffany, Hyoyeon, Yuri, Sooyoung, Yoona i Seohyun.

sumie zespół liczy 9 osób. *Girls' Generation* wydało dwa studyjne albumy. Chcą być popularne w całej Azji, więc śpiewają też po

Park Gyuri Han, Seung-yeon, Goo Ha-ra, Nicole i Jiyoung.

Najsłynniejszą koreańską pop wokalistką jest "BoA". BoA to także bardzo znana aktorka i modelka. Jej prawdziwe nazwisko jest Kwon Bo A.

To bardzo niezwykle nazwisko. Debiutowała w Korei w 2000 roku, a w Japonii w 2001 roku. Występuje w Azji i Ameryce, więc śpiewa po koreańsku, chińsku, japońsku i angielsku.

Lubię muzykę K-POP i słucham ją prawie codziennie. Bardzo chciałabym kiedyś pójść na koncert.

GIRLS Generation

最近韓国の女性歌手たちが日

本で人気を集めている。彼女たちは日本のテレビ番組に数多く出演しており、私たちはよく見かける。たとえば「少女時代」少女時代は韓国のガールズバンドだ。メンバーは日本語、中国語、英語を話すことができ、

国際的展開を常に視野に入れている。次に「KARA」KARAも少女時代と同じく韓国のガールズバンドだ。グループ名であるKARAは甘いメロディーという意味を持つ。最後に「BoA」BoAは有名な韓国の歌手であり、女優であり、モデルだ。本名のKwon Bo Aは、名前としてはとても珍しいらしい。彼女はアジアやアメリカで活躍している。私はK-POPが好きなので、いつかコンサートに行きたいと思っている。

Manami Hoshino

W chińsku i japońsku. Niektóre piosenki są też po angielsku.

Zawsze warto spróbować zrobić szerszą karierę międzynarodową.

Inny, wart odnotowania zespół to KARA. To też girlsband, grający muzykę pop. KARA to słowo, które oznacza słodkie melodie.

Debiutowały w 2007 roku, najpierw w cztery osoby, teraz pięć. Członkinie to :

Walentynki w Japonii

Jak my Japończycy obchodzimy Walentynki?

W Japonii, w dniu Walentynek dziewczyny przygotowują czekoladę lub słodycze dla chłopaków. Dziewczyna, która kocha się w łopaku, pokazuje swoje uczucie, dając czekoladę, którą sama przygotowuje na ten dzień. A chłopak, który dostał czekoladę, często daje cukierki lub inne słodycze za czekoladę w dniu 14 arca tego roku, który to dzień nazywa się „White Day”.

Jednak dzisiaj są różne znaczenia czekoladek. Na przykład, wiele

kobiet robi słodycze dla koleżanek i kolegów. Nazywają się one „Tomo-choko(友チョコ)”.

Prikura(プリクラ)

Prikura to skrót od „Print Klub”, i jest to maszyna, w której możemy zrobić zdjęcia na naklejki. W maszynie Prikura, najpierw wybieramy obrazy w tle, na przykład różowe z serduszkami, niebieskie w kratkę, żółte z gwiazdami, itp. Potem robimy około 10 zdjęć. Do kamery pozuujemy z pełnym uśmiechem! A teraz musimy wybrać 6 zdjęć, które chcemy wydrukować na naklejki, a potem dekorujemy te zdjęcia! Możemy je stemplować, wpisać pisakiem w różnych kolorach na przykład „dziś jednym z popularniejszych zrobiliśmy zakupy!” albo

Tomo(友) to znaczy koleżdy i koleżanki.

Dzisiaj zwiększa się liczba „Tomo-choko”. W tym roku, między innymi są popularne „deko-choko”, czyli słodycze kupowane w sklepach, na których dziewczyny same robią dekoracje.

Na przykład, w Japonii są ciasteczka (sticks) z czekoladą, które nazywamy „Pocky”.

Kobiety, między innymi młode, kupują „Pocky”, łączą kilka z nich płynną czekoladą, a potem, czekoladą w innym kolorze piszą życzenia dla koleżanek i dekorują mniejszymi słodyczami, które

mają kształt serduszka, gwiazdy itp. Myślę, że tego typu dekoracje mają taką zaletę, że możemy robić oryginalne słodycze w łatwy sposób. Dziewczyny często dają słodycze sobie nawzajem W taki sposób, Japończycy spędzają Walentynki na wesoło.

日本のバレンタインでは、本来女の子が好きな男の子にチョコレートを渡す、という日であったが、最近では友達にあげる「友チョコ」を準備する人が多い。その種類は実に豊富であり、甘いお菓子を交換し合う、

楽しい行事のひとつとして親しまれている。

Sakiko Nakatani

„koleżanki od serca!”, i tak dalej. Kiedy skończymy dekorować, decydujemy, w jaki sposób

popularnym wśród dziewczyn. Możemy przykleić Prikurę na przykład na swoim notatniku, żebyśmy potem wspominali naszych znajomych. Jeżeli Państwo mają okazję pojechać do Japonii, wtedy bardzo polecam zrobić sobie Prikurę razem z kolegami i koleżankami!

COLORタブ

多彩な落書きコンテンツ一例

chcemy je wydrukować. Czekamy 2 minuty, do zakończenia Prikury! W końcu dzielimy się Prikurą z koleżankami. Dzisiaj w Japonii Prikura jest jednym z popularniejszych zwyczajów, szczególnie

日本の特に若い女性に人気のプリクラ。お友達とお出かけのときにちょっとした記念に、と長年親しまれている。

Sakiko Nakatani

Samotne Japonki

Według ankiety japońskiej firmy, Dentu, około 70 procent japońskich panien w wieku od 23 do 49 lat, które odpowiedziały na ankietę, nie ma chłopaka. Do tego, 50 procent nie chodziło z mężczyznami ponad 3 lata, a 15 procent nigdy nie miało chłopaka.

Generalnie, około 60 procent młodych Japoczyków myśli, że oni nie są gotowi do miłości, i to jest powód, według Dentu, takiego stanu rzeczy. Ale myślę, że jeden z powodów jest też taki, że coraz więcej kobiet pracuje i one nie potrzebują chłopaka, gdyż

W Japonii, przeciętny wiek, kiedy Japonki żenią się albo koleżanka brata albo przesuwają się. W 2009 roku

wynosił 28.6 lat. [informacja japońskiego ministerstwa zdrowia]. Wyniki ankiety wyjaśniają skalę zjawiska.

A w Polsce? Dużo Polek żeni się już w wieku około 20 lat. Większość Polek generalnie ma chłopaka. Dziewczyny powinny chodzić na imprezy albo

albo dziewczyną zastępczą. I choć spotykają się tylko na przyjęciach, dość często takie pary żenią się potem ze sobą.

Ale teraz ta sytuacja zmienia się również w Polsce. W miastach, coraz więcej kobiet żeni się w starszym wieku. Samotne kobiety ludzie

nazywają singielką i nie ma to złego znaczenia, jak dawniej. Wręcz przeciwnie część z osób zazdrości im wolności. To jest bardzo podobne do sytuacji japońskiej kilka lat temu, kiedy więcej kobiet

pracować w firmach.

Sytuacja Japonii, że dużo panien nie ma chłopaka, jest więc chyba też przyszłością Polski.

Samobójstwa w Japonii

Japonia jest krajem gdzie popełnia się wiele samobójstw. Liczba samobójców jest 1,6 razy większa niż w Polsce. Ta liczba jest największa spośród krajów rozwiniętych. Przyczyną popełniania samobójstw są najczęściej problemy zdrowotne lub kłopoty finansowe. Samobójstwa popełniają jednak również studenci i uczniowie. Oni jednak mają inne powody. Oni umierają z powodu zagubienia, samotności, braku porozumienia i konfliktów z rodzicami, a także kłopotów w nauce. Niestety, ale samobójstwa stały się jedną z

cech charakterystycznych Japonii. Sposoby popełniania samobójstw ostatnio zmieniły się. Wcześniej najczęstszym sposobem pozbawienia się życia było powieszenie. Teraz coraz częściej Japończycy popełniają samobójstwo zaczadzając się siarkowodorem. Poprzez internet ten sposób popełniania samobójstw przeniknął do innych państw, w tym do Europy, np. Anglii. Internacjonalizacja samobójstw jest problemem współczesnym.

日本における自殺日本は極めて自殺の多い国である。その数はポーランドの1,6倍であり先進国の中では自殺率1位となっている。その原因の多くは健康問題や金銭

問題であるのだが、学生に焦点を充てると違った結果が見えてくる。「厭世」、「父母等の叱責」、「学業不振」が極めて多いのだ。これは日本における自殺の特徴と言える。近年自殺の方法が変わってきている。今までは縊死が主であったが、硫化水素を用いた自殺が増えているのだ。その原因はインターネットによって手軽に硫化水素による自殺方法が調べられることにある。この日本製の自殺方法はインターネットを介し通じて、イギリスの男女を死に追いやった。自殺の国際化が今問題となっている。

Shoichi Fukuno

Podróże po Japonii

Kioto w jesieni

Jak spędziliście Państwo jesień w tym roku? Jedliście coś smacznego? Oglądaliście jesienne liście? Cieszyliście się jesienią? Ja pojechałem do Kioto, gdzie byłem od 21 do 23 listopada, żeby oglądać jesienne liście i jeść potrawy jesienne. Kioto jest znane jako miejsce, w którym można oglądać jesienne liście. W tym sezonie wielu turystów, także z zagranicy, odwiedziło Kioto, więc w jesieni Kioto jest bardzo ruchliwe. Tym razem zwiedziłem Kiyomizu-dera i Tofuku-ji. Kiyomizu-dera jest buddyjskim kompleksem świątynno-pałacowym i jednym z najważniejszych obiektów

jednym z Kioto Gazon, czyli mają Państwo czas, proszę pięciu wielkich świątyni Zen w koniecznie zobaczyć Kioto w Kioto. Tofuku-ji nie jest tak znana. jesieni.

dziedzictwa kulturowego, nie tylko w Japonii, ale także w świecie. Gdy pojechałem, specjalnie wieczorem, wciąż można było wejść do wnętrza świątyni. Lampy oświetlały drzewa, więc na szczęście mogłem też zobaczyć jesienne liście. Były tak bardzo piękne, że wrzuciłem się. Tofuku-ji jest buddyską świątynią. Mówi się, że jest

Jednak wszyscy ludzie, którzy byli w Kioto mówią, że Tofuku-ji jest najlepszym miejscem w mieście na zwiedzanie jesiennych liści. Zgadza się z tą opinią. Bardzo podobało mi się tam. Mogłem zobaczyć tajemnicze jesienne liście. Proponuję, żeby Państwo zwiedzili Tofuku-ji. Tym razem moja podróż była krótka, jednak planuję pojechać do Kioto raz jeszcze na dłużej. Jeżeli

こんにちは。この秋みなさんはどのようにお過ごしになりましたか？おいしいものを食べ、

紅葉を見て、秋を満喫しましたか？わたしは外語際期間中を利用して京都へ行き、紅葉と秋の味覚を堪能してきました。京都は紅葉の名所として知られていて、この時期は海外からも大勢の観光客が訪れ、京都の町は活気に溢れています。今回、わたしは清水寺と東福寺を訪れました。清水寺は仏教と神道の要素を持ち合わせた複合建築で、世界的にも最も重要な文化遺産のひとつです。私が訪れた時期は、江南ことに夜の特別拝観が開催されていたので、ライトアップされた紅葉を見ることができました。非常に美しく感動しました。

東福寺は京都五山のひとつではありますが、一般的には知られていません。しかし、京都通の人々の間では東福寺が京都で一番の紅葉の名所といわれています。実際に訪れた私も東福寺は間違いなく一番だと思います。東福寺の紅葉は一見の価値あります。今回の旅は短かったですが、京都に対する愛着がよりいっそう強くなりました。みなさんも機会があればぜひひとも秋の京都を訪れてみてください。

Haruto Fuji

Prefektura MIE

Czy państwo znają prefekturę Mie? Mie znajduje się w centrum Japonii. Ta prefektura ma 5,800 km kwadratowych powierzchni i zamieszkuje ją 1.9 miliona mieszkańców. (Tokio ma 2,000 km kwadratowych i 13. miliona mieszkańców) Stolicą prefektury jest Tsu. Jest znane jako miasto, które ma najkrótszą nazwę (jest to zapisane w księdze rekordów Guinnessa). Mie nie jest znane cudzoziemcom,

Formuły 1.

Gorąco polecam odwiedzić Ise. Ise leży na południu Mie. W Ise jest jedna z najbardziej znanych świątyń szintoistycznych, Ise

restauracji. Z reguły jest też pełno turystów. Tam można kupić Akafuku-Mochi, najbardziej znane ciastka w Mie. Akafuku składa się z Mochi (ciastka ryżowego) i An (pasty ze słodkiej fasoli). Jest bardzo smaczne.

Na południu Mie znane są także perły i owoce morza, np. uchowiec. W Shima można spotkać najpiękniejsze perły. W Toba stoi Toba-

Akwarium, które jest jednym z największych akwariów w świecie.

W Matsusaka, która leży w centrum prefektury, Matsusaka-

ale ono oferuje turystom wiele atrakcji. Chciałabym zaprezentować fajne miejsca w Mie.

Na północy położona jest Suzuka. W Suzuce jest znana firma Honda i Suzuka International Racing Course. Honda Motor Company jest jedną z największych firm samochodowych w Japonii. Suzuka Racing Course jest zbudowana przez Hondę. Suzuka International Racing Course jest najdłuższym torem w Japonii i odbywają się tam wyścigi

Jingu. Ta świątynia jest poświęcona bogini Amaterasu

(japońska bogini słońca, córka Izanagi i Izanami, którzy są mitycznymi założycielami Japonii). Ise-jingu jest położone na dużym terenie. Znajduje się tam bardzo ładny las i święta rzeka. W epoce Edo Japończycy twierdzili, że chcą odwiedzić tę świątynię przynajmniej raz w życiu. Przed świątynią jest ulica Okage. Tam znajduje się dużo sklepów i

Ushi jest znane jako bardzo droga i smaczna wołowina. Tam jest wiele restauracji, w których można próbować tradycyjne potrawy z Matsusaka-Ushi. Mie to bardzo piękna prefektura! Gorąco polecam ją odwiedzić!

三重を知っていますか？三重は鈴鹿サーキット、伊勢神宮、鳥羽水族館や真珠、赤福もち、松坂牛が有名な県です。次の長期休暇はみなさんぜひ三重へ★

Kasami Okuda

Tokyo Sukai Tsuru

Tokyo Sukai Tsuru jest wieżą radiową, aktualnie w trakcie budowy, znajdującą się w Oshiage, w tokijskiej dzielnicy Sumida. Jest jednym z symboli Tokio.

Ostatecznie jej wysokość ma wynosić 634 metry, czyli niemal dwa razy więcej niż Tokyo Tower. Będzie drugą najwyższą budowlą na świecie.

Najwyższa budowla to Burdż Chalifa w Dubaju w Zjednoczonych

Emiratach Arabskich. Przy okazji, kiedyś maszt radiowy w Konstantynowie w Polsce był miastu. Kiedy zostanie najwyższą wieżą radiową w świecie i miał 646, 38 metra. zwiedzić go i obejrzeć widok Jednak 8 sierpnia 1991 roku Tokio ze szczytu. runął w czasie prac

konserwatorskich.

Budowa Tokyo Sukai Tsuru ma zakończyć się w grudniu 2011.

Obok wieży powstanie wielkie centrum handlowe i mnóstwo ludzi będzie tam przychodzić nie tylko na zwiedzanie, ale też po zakupy. Spodziewa się, że

改修工事中に倒壊してしまった。つまり、東京スカイツリーが近いうちに世界一高い電波塔となるのだ。竣工予定は2011年12月。

また、東京スカイツリーに大規模な商業施設が併設され、多くの人々が

観光目的のためだけでなく、ショッピング目的でも訪れるだろう。そのため、東京スカイツリーには大きな経済効果が期待されている。完成した時には、私も是非東京スカイツリーを訪れ、ショッピングをし、頂上から東京の景色を眺めたいと思う。

東京スカイツリーは現在東京都墨田区押上に建設されている電波塔であり、東京のシンボルの一つである。最終的には高さが634メートルのなり、東京タワーの約2倍の高さになる。これは、建造物としては世界で2番目である。世界で最も高い建造物は、ドバイにあるブルジュ・ハリファ。ちなみに、かつてポーランドにあったワルシャワラジオ塔は高さが646.38メートルあり、電波塔としては世界一の高さを誇っていたが、1991年8月8日、

Haruto Fuji

Moja podróż do Yatsugatake

Bardzo lubię podróżować. Moja rodzina też. W 2008 roku moja matka, siostra i ja podróżowałyśmy do Yatsugatake w prefekturze Yamamashi. Yatsugatake jest niedaleko od Tokio, na wyspie Honsiu. To była moja druga podróż do tego miasta. Wcześniej rano wstałam i pojechaliśmy do stacji Kohu. Kohu jest stolicą prefektury Yamanashi. W Kohu prześiadaliśmy się do innego pociągu i pojechaliśmy do Yatsugatake. W pociągu dużo rozmawialiśmy o Yatsugatake. Po 5 godzinach przyjechaliśmy na stację Yatsugatake. Następnie poszukałyśmy biura in-

Pierwszego dnia w Yatsugatake pojechaliśmy do Kiyosato. Kiyosato jest bardzo znaną miejscowością turystyczną.

Wokół są piękne góry. Najwyższy szczyt, Yatsugatake, ma wysokość 2899 metrów! W okolicy znajdują się też wysokie wulkany. Znajdują się na liście stu

najbardziej popularnych miejsc w Japonii. W Yatsugatake jest też Park Narodowy. Warto zobaczyć go wiosną, ale w zimowej scenerii jest również bardzo piękny.

atmosfera jest tam wspaniała, podobna do Zakopanego w Polsce. Do tego powietrze jest bardzo czyste i można dobrze oddychać

formacji turystycznej i Przez cały rok jest tu więc kupiliśmy bilet na autobus mnóstwo turystów. At-

SMACZNEGO !!!

Oden

W zimie, w sklepach całodobowych najpopularniejszym towarem jest Oden, tradycyjne japońskie danie. Można spotkać Oden, gotowany w zupie, w garnku, najczęściej znajduje się on obok kasy w sklepie.

Do gorącej rybiej zupy można dodawać różne produkty i tak powstaje Oden. Ja chciałam przedstawić typowe potrawy z rzepą, ugotowanym jajkiem, morskimi wodorostami, mięsem, np. kielbaskami, nerimono i tak dalej. Nerimono jest produkowane z mielonej ryby, np. sardynek, dorsza albo makreli.

Jak Japończycy jedzą Oden? Można wybierać ulubione potrawy z zupy i jeść z musztardą. Japończycy jedzą Oden wszędzie: domach, barach i sklepach całodobowych. Oden jest

popularny w całej Japonii, ale zupa, potrawy i sos są różne.

Generalnie w Kanto, środkowej Japonii, zupa jest gęsta sojowa, a w Kansai, zachodniej Japonii, jest słaba. Bardzo słynny Oden to Tikuwabu. To długi i biały makaron, spotykany przede wszystkim w Tokio

Tikuwabu

W Nagano ludzie jedzą Oden z Miso, sosem z soji.

Ale najdziwniejszy Oden spotykamy w prefekturze Sizuoka.

Zupa Odenu w Sizuoe jest czarna i gęsta sojowa z kurczaka.

Wszystkie potrawy są przekłute pałeczkami, przez co łatwo je wyjąć z zupy.

Kiedy jemy Oden, należy posypać potrawy proszkiem z ryby (Dasiko).

Jeśli zainteresowaliście się Państwo tą potrawą, polecam. Warto spróbować.

W sklepach całodobowych, można kupić jeden Oden za 100 jenów.

Aya Yoshida

MOS BURGER

MOS BURGER jest restauracją fast-food, która powstała w Japonii. MOS to znaczy: M czyli Mountain (góra), O Ocean i S Sun (słońce). Kei Sakurada, Kazuo Watanabe i Hiroshi Yoshida zakładali tę restaurację w 1972 roku. Zasada działania to wysoka jakość i drogie ceny. Kiedy Mac Donalds obniżał ceny, MOS BURGER nie. Znajdziemy tam różne zestawy. Chciałabym przedstawiać kilka. Najpierw najbardziej znane menu, rice-burger. MOS BURGER oferuje oryginalny i smaczny burger, rice-burger. To jest hamburger, który jest z ryżem. Nie ma tu chleba. Są trzy jego rodzaje: wołowy, krewetkowy i kinpirar. Myślę, że krewetkowy rice-

burger jest najsmaczniejszy. Główne składniki to ryż, krewetki, ryby, fasola i tak dalej. Kiedy idę do MOS, zawsze jem tą potrawę. Inny smaczny zestaw to MOS-Gohan. To jest inny oryginalna i smaczna potrawa, podobna do risotto. Są dwa rodzaje jej, grzybowy gohan i pomidorowy-gohan. Grzybowy-gohan jest kremowy jak risotto. Główne składniki to ryż, grzyby, krem, jarzyny i tak dalej. Warto spróbować. Warto też zamówić MOS Ice-Cake. To jest deser, jak ciastko. Są trzy jego rodzaje, truskawkowy Ice-Cake, orzechowy Ice-Cake i Serowy Ice-Cake.

Truskawkowy jest najbardziej popularny wśród kobiet. Po posiłku chcemy zjeść coś słodkiego, więc miło będzie zamówić Ice-Cake.

Wydaje mi się, że posiłek czyni nas szczęśliwymi. Jeśli są Państwo głodni, niech idą do MOS i będą szczęśliwi.

モスバーガーは日本にあるファストフード店だ。MOSにはそれぞれ意味があり、Mは山、Oは海、Sは太陽の英単語の頭文字を取っている。モスバーガーは高品質、高価格をスローガンに1972年に誕生した。たくさんのメニューがあるが、その中のいくつかを紹介したい。まず有名なライスバーガー。これはパンではなくごはんで作ったハンバーガーで、モスのオリジナルメニューだ。牛肉のライスバーガーとエビのライスバーガーときんぴらのライスバーガーの三種類がある。私はその中でもエビのライスバーガーが最もおいしいと思う。材料は米、エビ、魚などだ。次にモスごはんについて紹介したい。これはリゾットのようなもので、モスのおいしくて独特なメニューのひとつだ。キノコごはんはキノコとトマトごはんの二種類がある。キノコごはんはキノコとクリームのリゾットで、材料は米、キノコ、クリーム、野菜などだ。次にモスのアイスクーキについて。これはクーキのようなもので、いちごのアイスクーキとナッツのアイスクーキ、チーズのアイスクーキの三種類がある。食事の後には甘いものが食べたくなるので、アイスクーキを食べると良いだろう。食事は私たちが幸せにしてくれると思う。もしおなかがいっぱいなら、モスに行けば幸せになれるだろう。

Manami Hoshino

Wino w Japonii Koshu

Typowy, tradycyjny alkohol w Japonii to japońskie Sake i Shochu (alkohol destylowany). Jednak jest wiele prefektur w Japonii, które produkują pyszne wina. Wino po raz pierwszy pojawiło się w Japonii w średniowieczu wraz z chrześcijaństwem (około XVI wieku). Własna produkcja wina w Japonii rozpoczęła się w epoce Meiji. W tym artykule będę zwłaszcza pisać o winie "Koshu (stara nazwa prefektury Yamanashi)", które jest znanym winem w Japonii.

Uprawa owoców w Yamanashie jest bardzo duża. Spotyka się tam nie tylko winogrono, ale także brzoskwinie, czereśnie i gruszki. Winogrono jest uprawiane od ponad 1200 lat w Japonii. Gdy okres samurajów skończył się w epoce Meiji, wpływowi rolnicy zakładali wspólnie winnice. Na początku dwaj młodzi mężczyźni wyjechali za granicę do Francji, aby zapoznać się z produkcją win. Po powrocie do Yamanashi starali się uzmysłwić rodakom, że rodzaj winogron, jaki używają do produkcji wina, jak i sprzęt nie są właściwe.

Gatunkowe wina są produkowane w Japonii od 1890 roku. Obecnie jest ich ponad 1200 gatunków, i około 90 winnic w Yamanashie.

W 1909 roku Shinsuke Oyama stworzył farmę „Tomi” na pagórku Tomi w Yamanashi. Ta farma była pierwszą winnicą w Japonii. Znajduje się na południowym wzgórzu,

gdzie jest dużo słońca i mało pada deszczu. Pagórek Tomi nadaje się więc świetnie do produkcji winogron. Dzięki inwestycjom firmy Suntory, farma ta rozwinęła

mieli Japończycy w epoce Meiji.

日本におけるワインの伝来は中世（16世紀）で、キリスト教と一緒だった。独自の生産は、明治時

代に始まった。今回は、日本での代表的なワインのひとつ、甲州ワインを紹介したい。そもそも山梨県はブドウ以外の桃やさくらんぼ、梨などの果物の生産も盛んで、

się i dziś znana jest jako winnica „Tomi-no-oka”. Obowiązują tu europejskie standardy produkcji i wytwarzane jest wino najlepszej jakości z najlepszych japońskich winogron. W Japonii głównie uprawia się lokalny szczep winogron „Koshu” dla białego wina.

Natomiast winnica „Tomi-no-oka” produkuje wino także z europejskich odmian winogrona, na przykład Cabernet Sauvignon, Merlot i Chardonnay.

Wino Koshu na pierwsze wrażenie, jest miękkie i ma kwaśny, świeży smak. Pozostawia jednak cytrusowy posmak. Gdy piję wino Koshu, zawsze czuję dumę („Kokoro-iki” po japońsku), jaką

ブドウは1200年以上前から栽培していたという。明治時代に入ってから、有力な農家が協力して、ワイン醸造の会社を設立した。初期には、フランスへ若いスタッフをワイン醸造のために留学させていた。そして現在では、山梨県で現在生産されるワインは1200以上の

銘柄あり、約90社のワイナリーがある。

山梨県の登美高原で、1909年に小山新助が日本における近代ワイナリーの先駆けである登美農場を開設した。このワイナリーのポリシーは「日本のブドウで最高のワインを作ること」だ。

甲州を使ったワインは、やわらかでバランスのとれた第一印象から、フレッシュな酸味が広がり柑橘系の爽やかな後味を残す。甲州ワインを飲むと、明治の日本人の「心意気」を私はいつも感じる。

Toshihiko Yonetsu

KULTURA

Yukio Mishima - 40. rocznica śmierci

Yukio Mishima (1925~1970) jest jednym z najwybitniejszych pisarzy w Japonii. Jego prawdziwe imię to Kimitake Hiraoka. Miał okazję poznać tradycyjną japońską literaturę dworską, gdyż wychowywała go babcia, która była córką samuraja. Miało to wpływ na styl pisania przez Yukio Mishimę. Jego najbardziej znane dzieła to „Wyznanie maski”, „Odgłos fal” i „Złota Pagoda”. Ponadto bardzo blisko znał się z Yasunari Kawabata, który zdobył Nagrodę Nobla w dziedzinie literatury w 1968r. Kawabata znany jest między innymi ze swoich książek - „Tancerka z Izu”, „Kraina śniegu” i „Śpiące piękności”. W ubiegłym roku poszedłem do Muzeum Literatury w Kamakurze na wystawę, która miała za główny temat: „Kontakty Mishimy i Kawabaty”. Ta wystawa była bardzo ciekawa dla mnie. Na przykład mogłem zobaczyć korespondencję Mishimy i Kawabaty. Oni darzyli się wzajemnym szacunkiem mimo, że dzieliła ich spora różnica wieku (26 lat).

Yukio Mishima stopniowo zaczął przywiązywać wagę do poszukiwania nie tylko eleganckich wrażeń estetycznych, ale także „fizycznego

piękna” („Poczucie koloru słońca” i „Patriotyzm”). W 1951r. podróżował statkiem po całym świecie, między innymi przez Morze Śródziemne,

Amerykę Południową. Podziwiał tam kolory i słońce. Po powrocie do Japonii zaczął uprawiać kulturystykę, gdyż przy całej swej erudycji i talencie miał kompleksy związane ze swoją ciężką fizyczną. Jak wątpli był Mishima możemy obejrzeć w Internecie. Na You Tube znajduje się film zatytułowany „Yukoku (Patriotyzm)”, którego Mishima był reżyserem i zagrał w nim główną rolę. W dniu piątego listopada 1970r. Mishima popełnił samobójstwo Harakiri w budynku Japońskich Sił Samoobrony (Jieitai) w Ichigaya, Tokio. Był to znak protestu na zamach stanu dokonany przez Jieitai i pogwałcenie konstytucji. Myślę, że Mishima chciał przypomnieć o tradycyjnych wartościach, które zostały zatracone przez Japończyków. Mishima kiedyś napisał następujące

zdanie: „Japonia pozostanie na Dalekim Wschodzie jako jedyny kraj ekonomiczny, który jest nieorganiczny, pusty, neutralny, oportunistyczny, bogaty i chytry.” Mam wrażenie, że czterdziestolecie jego śmierci stanie się szansą, abyśmy pamiętali o Mishimie i pamiętali o przestrobach Mishimy

三島由紀夫—40周年 三島由紀夫は、武家の娘だった祖母に育てられた。そのため平安時代以来の宮廷文学への造詣が幼いときからあり、のちの著作活動に大きな影響を与えた。また、川端康成と親交が深かった。先日、鎌倉文学館でこの二人の交流をテーマにした展覧会を開催しており、見に行った。二人は26歳ほど年齢が離れているものの、尊敬し合い刺激し合うような対等な関係だった。三島由紀夫は、ある時を境に、華麗や美意識の追求のみならず、「肉体美」や「太陽」、「愛国」などに惹かれていく。肉体改造のきっかけは世界一周旅行で、地中海や南米の太陽と色彩に魅了されたという。幼少時からのひ弱さ、病弱にコンプレックスを持ち続けていたこともあ

り、徹底的な筋肉トレーニングも始める。三島が監督／主演の映画「憂国」はYouTubeでみることができる。1970年11月5日、市ヶ谷で割腹自殺を遂げた。三島は、次のような言葉を残している。「無機質な、からっぽな、ニュートラルな、中間色の、富裕な、抜けない、或る経済大国が極東の一角に残るだろう」。彼の死から40年経ったいま、その人物像について考えてみる機会と感じた。

Toshihiko Yonetsu

Buntownik Taro Okamoto

Taro Okamoto (1911~1996) jest jednym z wielu artystów w Japonii. Jego osobowość daleko odbiega jednak od cech typowych dla Japończyków. . Do tej pory widziałem wiele jego dzieł. Ostatnio jednak przeczytałem jeden z jego esejów i byłem zszokowany. Wiele mi wyjaśnił i pozwolił jeszcze bardziej szanować Okamoto.

yślę, że cechy jego indywidualności kształtowały się w okresie dzieciństwa. Jego matka, która nazywała się Kanoko Okamoto i była poetką. Nie przykładła większej uwagi do wychowywania młodego Taro. Okamoto napisał w swym eseju, że stres i dystans między matką a nim wywarły na nim wówczas

jego życia powstawało właśnie wtedy. Było następujące: „Muszę trzymać się swoich zasad przez cały czas. Nigdy nie pochlebiam innym.” Taro Okamoto jest moim

ulubionym artysta, właśnie dlatego, że miał w życiu takie niezłomne zasady.

Taro Okamoto miał wiele ciekawych doświadczeń, kiedy studiował we Francji. Kontaktował się wówczas między innymi z Piet Mondrian i Pablo

Picasso. Wrócił do Japonii, gdy rozpoczęła się II wojna światowa. Po wojnie nie zdecydował się już powrócić do Francji i świadomie zamieszkał w Japonii. Uczynił tak, gdyż uważał, że jedynie w trudnych warunkach można hartować swego ducha. Kochał wyzwania, przypuszczam, że „wyzywanie“ było celem jego życia.

Dzisiaj możemy zobaczyć prace wykonane przez Taro Okamoto w wielu miejscach. „Wieża Słońca“, która była zrobiona dla upamiętnienia wystawy światowej z 1970 r w Osace jest bardzo znana. Ponadto jego prace posiadają też muzea w Minami-Aoyamie i Kawasaki. „Mit jutrzejszy“, który namalował w Meksyku znajduje się na stacji Shibuya. Gdy chcemy, w dowolnym momencie, możemy go zobaczyć.

岡本太郎のエッセーを先日読み、衝撃を受けた。今では、私にとって彼は最も尊敬する人物だ。

彼の個性の特徴をみるにあたり、幼少時代に注目すべきと思う。彼の母は歌人の岡本かの子で、育児には熱心でなかった。母との緊張感と距離感のちの彼の制作に大きな影響を与えている。また、学校では教師の理不尽な言葉や指導に疑問を感じ、何回も転校したという。「筋を通して何事にも媚びない」という彼の生き様は、もうすでに表れていたといえる。

フランス滞中にはモンドリアンやピカソらとも交流し、互角に議論を戦わせていた。第二次大戦が始まって帰国したが、戦後も岡村はフランスへ戻ることなく、あえて日本に留まって活動することを決めた。なぜなら、「日本という足を引っ張られる場所に身を置いてこそ、挑戦ができるのだ」と考えたからだ。彼にとって、「挑むこと」は一生を通じてのテーマだったに違いない。

現在、岡本太郎の作品は各地で見ることができる。「太陽の塔」は有名だが、南青山や川崎にも彼の作品に触れられる美術館／記念館がある。そして、渋谷のマークシティには壁画「明

bardzo silne wrażenie. W tym samym czasie nie mógł przyzwyczaić się do szkoły. Nie potrafił zrozumieć nielogicznych przemów i wytycznych dawanych przez nauczycieli. Z tego też

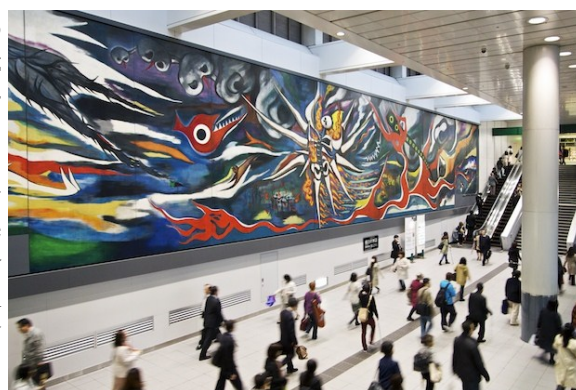

powodu kilka razy zmieniał szkoły. Wydaje mi się, że credo

日の神話」が設置されている（日焼けやほこりの点から、展示方法に大いに疑問がある）。

Toshihiko Yonetsu

Yasumasa Morimura

Yasumasa Morimura jest jednym z najbardziej znanych współczesnych artystów w Japonii. Jego prace najlepiej reprezentuje seria "Aktorki". On kopiuje znane obrazy, ale głównym postaciom użycza swojej twarzy. Proszę zobaczyć na obrazy na zdjęciach. .

odbiorcom "Ponieważ nie rozumiem, co to znaczy malować obrazy, występuję w obrazach."

Myszę, że on ma rację. Patrzymy na arcydzieła, ale często wiele z nich nie możemy zrozumieć. Jego dzieła nie tylko są ciekawe, ale także proponuje on nam, w jaki sposób możemy interpretować obraz oryginalny.

Kasumi Okuda

Myślicie Państwo, że to jest znany obraz, proponuje znany obraz Jana zarazem inne spojrzenia na Fermeera"...prawda?! prezentowane na nim Nie, to nie jest "Dziewczyna z zagadnienia. Mówi swoim

森村泰昌は日本を代表する現代作家。彼は有名な絵画を解釈しなおして、自分自身でその絵画の中に登場したり、有名人になりきったポスターを製作しています。そうすることで彼は、その作品に対する新しい見方を私たちに提案しています。

perłą" Jana Fermeera, ale dzieło Yasumasa Morimura. Postać na obrazie ma jego twarz. Na drugim obrazie Marylin Monroe zyskała twarz Yasumasa Morimury. Malując obrazy on reprodukuje znane dzieła według własnej interpretacji. Bardzo starannie przygotowuje się do pracy, starając odtworzyć oryginał. Czasem jego obraz różni się jednak od pierwowzoru. Morimura używa bowiem techniki syntezy i grafiki komputerowej. Rekonstruuje

Little Charo

Czy znasz tego szczeniaka? Oczywiście to jest Charo! Wielu Japończyków zna i kocha go. On jest szczery, odpowiedzialny i sympatyczny. Lubi kielbasę.

„Little Charo” jest

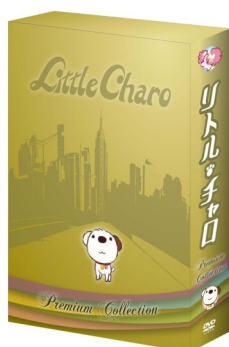
oddzielony od rodziców wkrótce po urodzeniu. Chłopak Shota znalazł tego samotnego szczeniaka i oni zostali najlepszymi przyjaciółmi. Pewnego dnia oni podróżowali do Ameryki. Niefortunnie, kiedy wrócili do Japonii, Charo zgubił się na lotnisku i został pozostawiony w Nowym Jorku. Chce spotkać Shota jeszcze raz.

edukacyjnym programem języka angielskiego. Jest nadawany przez NHK (japoński publiczny nadawca telewizyjny). Ten program jest unikatowy i ciekawy natomiast

Charo stara się wrócić do Japonii.....

„Little Charo” otworzył drzwi do nowego edukacyjnego programu języków obcych, czyli jest crossmediowym programem; telewizja, radio, podręcznik i internet. Przede wszystkim można oglądać film animowany i uczyć się ważnych wyrażeń przez telewizję. Przez radio można słuchać bardziej szczegółowej opowieści. Potem można sprawdzić swoją znajomość

mówi się, że większość programów emitowanych przez NHK jest monotonna i nudna. Dzięki temu programowi można uczyć się języka angielskiego, oglądając interesujący film animowany dla dzieci i dorosłych. Fabuła: Charo został

języka, biorąc udział w kwizach na internetcie. Podręcznik też uzupełnia ten program. Crossmedia może być nowym standardem edukacyjnym w nauczaniu języków obcych, więc „Little Charo” to rewolucyjny i wyrafinowany program i warto go oglądać.

リトルチャロはNHK教育テレビで放送されている英語の語学番組です。子犬チャロの冒険を楽しみながら生きた英語表現を身につけることができます。愛や友情にまつわる心にしみるストーリーは退屈で長続きしないイメージがあるNHK語学番組に風穴を明けたと言えるでしょう。また、注目に値すべきはクロスメディアという新しい試みを行っている点です。テレビ、ラジオ、テキスト、ウェブといったあらゆるメディアを駆使することでそれぞれの特徴を活かした語

学学
習を
可能
にし
ます。
リト
ルチャ

ロはこれからの語学番組の新たな可能性を示した革命的番組なのです。

Takehiro Iizuka

35. Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni

Gdynia jest miastem w północnej Polsce nad Zatoką Gdańską. Od 1986, odbywa się tam Festiwal Polskich Filmów Fabularnych. Podczas festiwalu, w Teatrze Muzycznym wyświetlane są filmy fabularne produkcji polskiej, a najlepszym z nich przyznawane są Złote Lwy. Ostatni jak dotąd pory,

35.

Festiwal Polskich Filmów Fabularnych odbył się w dniach 24-29 maja 2010 roku, w Gdyni. Film "Różyczka" Jana Kidawy Błońskiego zdobył Złote Lwy. Nagrodę za najlepszą reżyserię otrzymał Feliks Falk za film "Joanna". Marcin Wrona zdobył Srebrne Lwy za film "Chrzest". Gdyński festiwal, choć poświęcony głównie polskiej kinematografii, promuje również osiągnięcia filmowe twórców innych krajów. Bardzo duża popularnością cieszył się Przegląd Filmów Norweskich i Przegląd Filmów Islandzkich. Wyjątkowym

35. Festiwalowi Polskich Filmów Fabularnych była sesja „Literatura dla filmu”. W dyskusji uczestniczyło 50 literatów goszczących na FPFF oraz filmowcy i goście zagraniczni. W tym festiwalu wzięło udział wielu znanych reżyserów. Na przykład Andrzej Wajda, Agnieszka Holland. W 2008 r. Waldemar Krzystek otrzymał wiele nagród za film Mała Moskwa

グディニャはポーランドのポ

wydarzeniem towarzyszącym

モーゼ県に属する都市。古くから記録に登場する漁村であったが、新たに港湾が建設され大都市となったのは独立後の1920年代以降のことである。バルト海のグダニスク湾に面しており、ポーランドの主要な港湾の一つである。ここでは毎年国内映画祭が開催されることでも有名であり、これまでもポーランドの多くの著名な映画監督が参加した。

Naoko Omata

język polski dla cudzoziemców

podręczniki do nauczania języka polskiego jako obcego

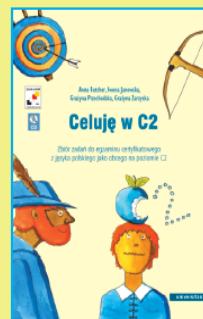
Aleksandra Achtełik,
Wioletta Hajduk-Gawron,
Agnieszka Madeja,
Magdalena Świątek
BĄDŹ NA B1
ZBIÓR ZADAŃ Z JĘZYKA POLSKIEGO
ORAZ PRZYKŁADOWE TESTY
CERTYFIKATOWE
DLA POZIOMU PODSTAWOWEGO

2 CD

Ewa Lipińska
UMIESZ? ZDASZ!
MATERIAŁY PRZYGOTOWUJĄCE DO
EGZAMINU CERTYFIKATOWEGO Z JĘZYKA
POLSKIEGO JAKO OBCEGO NA POZIOMIE
ŚREDNIM OGÓLNYM

2 CD

Anna Butcher, Iwona Janowska,
Grażyna Przechodzka,
Grażyna Zarzycka
CELUJĘ W C2
ZBIÓR ZADAŃ DLA KANDYDATÓW
DO EGZAMINU CERTYFIKATOWEGO
Z JĘZYKA POLSKIEGO JAKO OBCEGO
NA POZIOMIE ZAAWANSOWANYM

CD

Józef Pyzik
PRZYGODA Z GRAMATYKĄ.
FLEKSJA I SŁOWOTWÓRSTWO
IMION
ĆWICZENIA
FUNKCJONALNO-GRAMATYCZNE
DLA CUDZOZIEMCÓW

Władysław Miodunka
CZEŚĆ, JAK SIĘ MASZ?
CZEŚĆ I
SPOTYKAMY SIĘ
W POLSCE

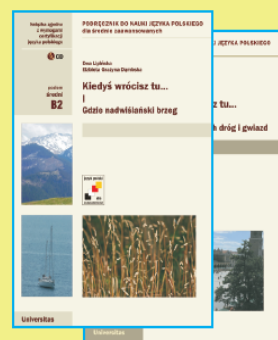
CD

CZEŚĆ II
SPOTKAJMY SIĘ
W EUROPIE

CD

Przemysław Gębał
OD SŁOWA DO SŁOWA
TOCZY SIĘ ROZMOWA
REPETYTORIUM LEKSYKALNE
Z JĘZYKA POLSKIEGO JAKO OBCEGO
DLA POZIOMÓW B1 I B2

Ewa Lipińska, Elżbieta
Grażyna Dąmbska
KIEDYŚ WRÓCISZ TU...

CZEŚĆ I
GDZIE NADWIŚLAŃSKI
BRZEG

CD

CZEŚĆ II
BY SZUKAĆ SWOICH
DRÓG I GWIAZD

CD

Piotr Garncairek
CZAS NA CZASOWNIK

www.universitas.com.pl

our books are
also available on:

amazon.com